

Boplatser och stensättningar i Ekeby och Fullerö

Arkeologisk utredning, etapp 2

Fullerö 23:4
Uppsala socken
Uppsala kommun
Uppland

Hans Göthberg

Boplatser och stensättningar i Ekeby och Fullerö

Arkeologisk utredning, etapp 2

Fullerö 23:4
Uppsala socken
Uppsala kommun
Uppland

Hans Göthberg

Omslagsbild: På en tätt träd- och slybevuxen åkerholme i den nordvästra delen av utredningsområdet ligger stensättningarna Uppsala 785. Foto mot NÖ. Hans Göthberg, Upplandsmuseet.

Upplandsmuseets rapporter 2019:02
ISSN 1654-8280

Fotograf och bearbetning av foton där inget annat anges: Hans Göthberg, Upplandsmuseet.

Planframställning där inget annat anges: Hans Göthberg, Upplandsmuseet.

Granskning: Anna Ölund, Upplandsmuseet.

Allmänt kartmaterial: © Lantmäteriet, dnr I2014/00634 / © SGU, dnr I2014/00634

© Upplandsmuseet, 2019

Upplandsmuseet, Drottninggatan 7, 753 10 Uppsala
Telefon 018 – 16 91 00
www.upplandsmuseet.se

Innehåll

Sammanfattning	7
Inledning	8
Bakgrund	9
Syfte, metod och genomförande	9
Topografi och fornlämningsmiljö	9
Tidigare undersökningar	11
Utredningsresultat	12
Ettapp 2 – grävningssatsar	12
Boplatser	12
Stenfria ytor – maskingrävning	20
Stenfria ytor – handgrävning	29
Stensättningar och röse	32
Diskussion och antikvarisk bedömning	37
Antikvarisk bedömning	38
Administrativa uppgifter	39
Referenser	39
Bilagor	41
Bilaga 1 – Lista över arkeologiska objekt	41
Bilaga 2 – Lista över schakt	43

Figur 1. Karta över Uppsala län med läget för den aktuella utredningen vid Fullerö markerad med röd cirkel.

Sammanfattning

Upplandsmuseets avdelning Arkeologi utförde i oktober 2018 en arkeologisk utredning, etapp 2 vid Ekeby och Fullerö söder om Storvreta i Uppsala kommun. Utredningen gjordes på grund av planer för ett nytt bostadsområde. Syftet med utredningen var att klarlägga den antikvariska statusen för lämningar som bedömdes kunna innehålla boplatslämningar respektive vara lämningar av gravar. Därtill skulle konstaterade fornlämningar om möjligt preliminärt avgränsas.

De tre boplatslägen som identifierades vid utredningens etapp 1 visade sig vid grävning av söschakt innehålla boplatslämningar av förhistorisk karaktär, om än av olika mängd och med skillnader i utbredning. Den södra boplaten är större och den norra mindre. Båda ansluter till gränsen för utredningsområdet och fortsätter möjligen utanför detta område.

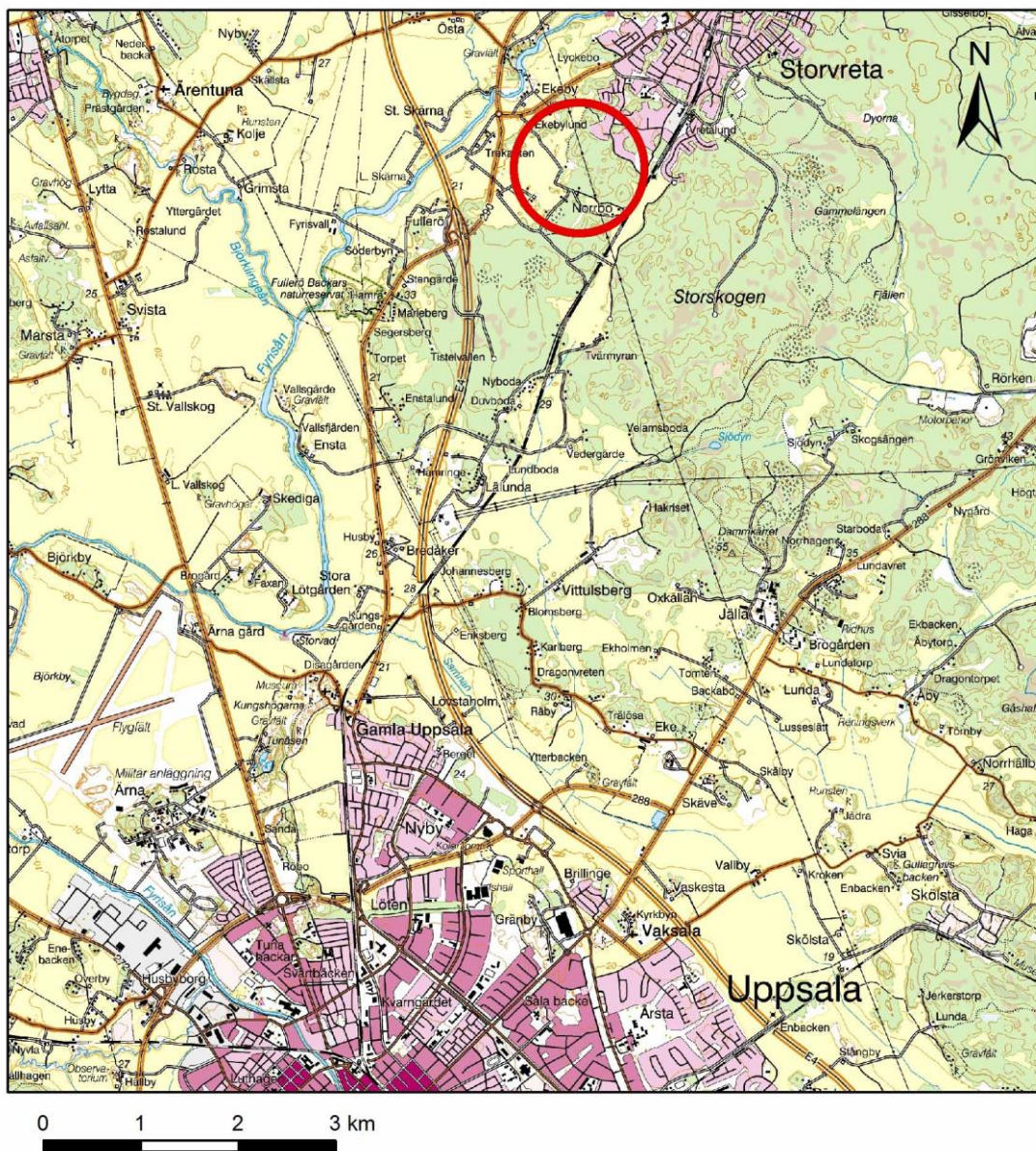
Inom de tolv stenfria ytorna som identifierades vid utredningens etapp 1 påträffades lämningar av förhistorisk karaktär enbart på en plats och då i form av en ensam härd.

De tre möjliga stensättningarna som identifierades vid utredningens etapp 1 kunde efter framrensning och begränsad avtorvning bekräftas som ett röse och tre stensättningar, varav två nära varandra. Vid alla tre platserna fanns dessutom tecken av olika slag på att det kan finnas ytterligare lämningar i närheten.

Inledning

Upplandsmuseets avdelning Arkeologi gjorde under oktober 2018 en arkeologisk utredning etapp 2 inom fastigheten Fullerö 23:4 i Uppsala socken i Uppsala kommun inför planerat bostadsområde (fig. 1, 2). Utredningen gjordes på uppdrag av Uppsala kommun och efter beslut av Länsstyrelsen i Uppsala län (lstn dnr 431-6129-18). Projektledare för Upplandsmuseet var Hans Göthberg som också skrivit rapporten.

Figur 2. Utredningsområdet vid Fullerö (markerad med röd cirkel) låg norr om Uppsala och i den södra utkanten av Storvreta. Utsnitt ur Terrängkartan. Skala 1:75 000.

Bakgrund

Syfte, metod och genomförande

I den arkeologiska utredningen etapp 1 konstaterades att det fanns flera objekt som utifrån indikationer av olika slag bedömts som möjliga boplatslägen. Det var dock oklart om de kunde betraktas som fornlämning eller ej. Andra lämningar bedömdes som möjliga gravar i form av stensättningar (Göthberg 2018). Syftet med den arkeologiska utredningen etapp 2 var att klargöra om dessa objekt är fornlämningar. Konstaterade fornlämningar skulle därtill om möjligt preliminärt avgränsas.

Inom etapp 2 var huvudmomentet för dessa objekt schaktgrävning med grävmaskin. För några objekt som låg otillgängligt på grund av topografi, talrik förekomst av block samt växande träd fick grävnheter grävas för hand. Schakten grävdes i odlingsmark och flacka ytor i övergångszonen mellan odlingsmark och impedimentmark. Platserna för tre troliga stensättningar framrensades och handavtorvades för att bedöma om de är fornlämningar. Schakt, arkeologiska och topografiska objekt dokumenterades med GPS med nätverks-RTK för vidare bearbetning i Intrasis.

I odlingsmark grävdes schakten i anslutning till kända fornlämningar eller topografiska företeelser som bedömdes som lämpliga boplatslägen. I gränzonen mellan odlingsmark och impedimentmark grävdes schakten så att de undvek stenar och block, samt sly, buskar och träd. I synnerhet de sistnämnda kom kraftigt att begränsa vilka ytor som kunde sökschaktas.

Flertalet av de objekt som ingick i utredningens etapp 2 låg i den södra delen av området för etapp 1. Några objekt låg i områdets mellersta, nordvästra och nordöstra delar. Den sammanlagda ytan som omfattades av utredningens etapp 2 uppgick till 77 000 m².

Topografi och fornlämningsmiljö

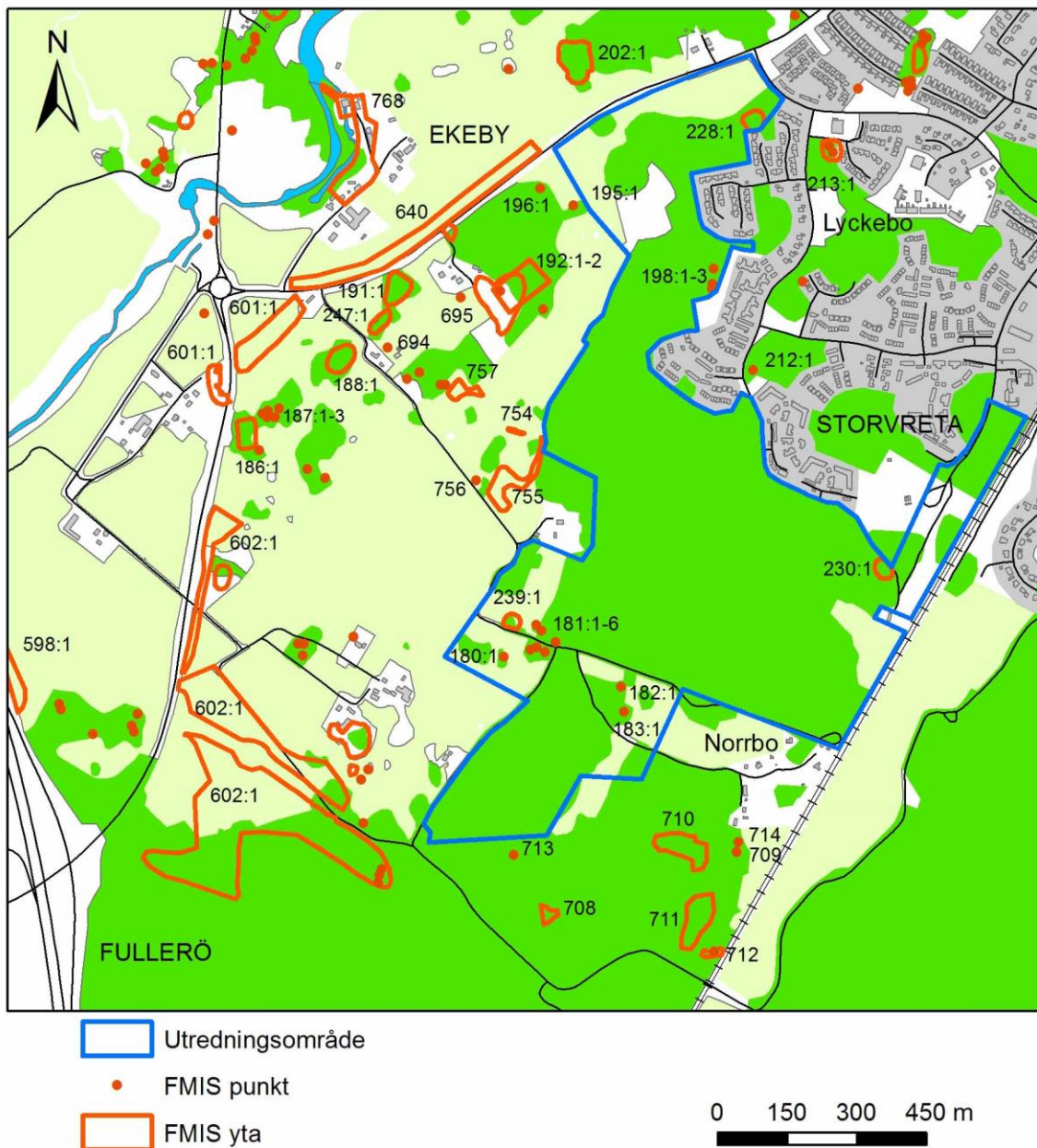
Utredningsområdet omfattar generellt ett stråk med impedimentmark som avlöser det bälte av odlingsmark som följer Fyrisån. Impedimentmarken är skogsbevuxen och består av områden med berg i dagen, men främst av moränmark som i stor utsträckning är blockrik, ibland till och med extremt blockrik (fig. 3). Mindre inslag av odlingsmark finns i utredningsområdets västra, södra och östra kant. I norr ansluter utredningsområdet till bebyggelsen i Sturvreta. Nivåerna inom utredningsområdet ligger mellan 25 och 40 m ö h (fig. 2).

Sett till fornlämningarna karaktäriseras området kring Fullerö, Ekeby och Sturvreta av stora inslag med skärvstenshögar, gravar och gravfält. Gravfälten har att döma av gravformerna inslag från både äldre och yngre järnålder (Hjärthner-Holdar 1991).

Därtill har undersökningar påvisat flera överplöjda förhistoriska bosättningar från brons- och eller järnålder vid Fullerö, Björkgården, Trekanten, Ekeby och Lyckebo (Lindkvist & Svenman 2018; Björck & Appelgren 2006; Onsten-Molander & Wikborg 2006; Karlenby 1993; Schütz & Göthberg 2007; Holm 1996). Strax utanför den

nordvästra delen av utredningsområdet ligger lämningar efter några av Ekebys gårdar och torp, Uppsala 192:1–2.

Inom och i nära anslutning till de delar av utredningsområdet som var aktuellt för etapp 2 finns lämningar av olika karaktär. Strax utanför den nordvästra delen av området finns skärvstenshögen Uppsala 196:1 och stensättningen 195:1. I områdets sydvästra del finns en ansamling av skärvstenshögar, 180:1 och 181:1-6. Andra lämningar inom området har oklart eller sentida ursprung. Till dessa hör husgrunderna från historisk tid 182:1, 183:1, 239:1 och 793 i dess sydvästra del. Utredningsområdet har under historisk tid varit delat mellan Ekeby och Fullerö.

Figur 3. Utredningsområdet och fornlämningar i Uppsala socken i omgivningen. Skala 1:15 000.

Tidigare undersökningar

I omgivningarna till de objekt som ingick i utredningens etapp 2 har flera fornlämningar berörts av undersökningar och förundersökningar av varierande storlek (fig. 3).

I nordöst vid Lyckebo har skärvstenshögar, stensättningar och boplats inom Uppsala 213:1 undersökts. Skärvstenshögarna inom den förstnämnda har dateringar till övergången mellan senneolitikum och bronsålder, mellersta bronsålder och förromersk järnålder. Stensättningarna har daterats till folkvandringstid. Inom boplatserna fanns härdar, en blåsterugn och stolphus med dateringar i romersk järnålder, folkvandringstid, samt tidig medeltid (Holm 1996).

Väster om utredningsområdet har ett stråk av förhistoriska bosättningar påvisats. Vid Ekeby i nordväst har boplatser påvisats inom Uppsala 191:1 och 640 med dateringar till romersk järnålder respektive bronsålder. Inom den förstnämnda identifierades stolphus (Karlenby 1993; Schütz & Göthberg 2007). I närheten finns Uppsala 694 och 695, varav den förra tillhör järnålder och den sistnämnda tidig medeltid (Appelgren & Nelson 2012).

I närheten av dessa har boplatserna Uppsala 601:1 (Björkgården) och 602:1 (Trekanten) undersökts. Inom Björkgården identifierades stolphus med dateringar mellan yngre bronsålder och folkvandringstid (Onsten-Molander & Wikborg 2006; Schütz & Göthberg 2007). Inom Trekanten lokaliserades ett stort antal stolphus som har dateringar mellan äldre bronsålder och vendel/vikingatid (Onsten-Molander & Wikborg 2006).

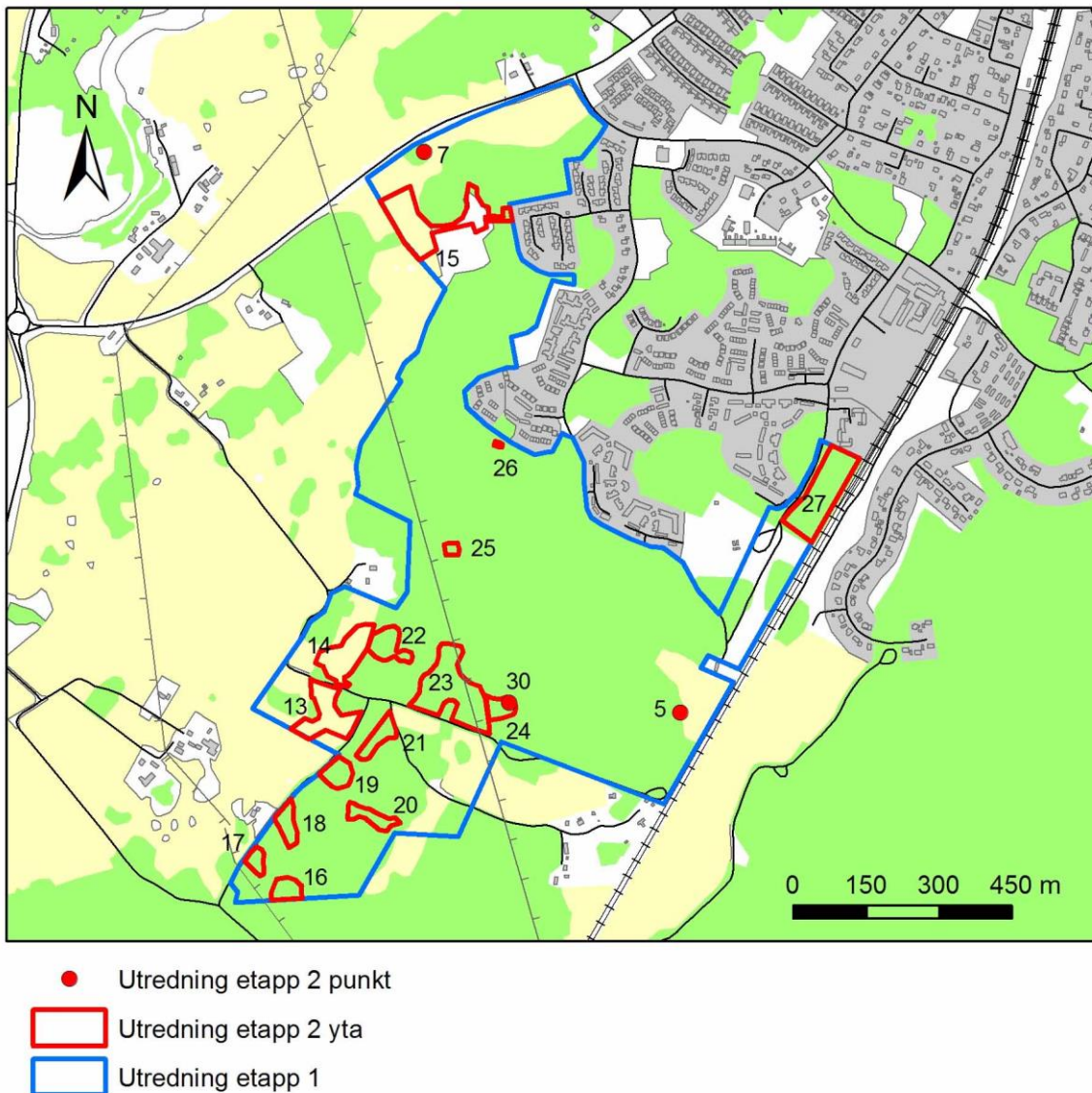
Nordväst om de sydliga objekten inom utredningsområdet har ytterligare förhistoriska boplatser lokaliserats, nämligen Uppsala 754, 755, 756 och 757.

I sydväst har ytterligare lämningar påvisats inom en sydlig del av Uppsala 602:1. Där har verksamhetsytor från bronsålderns mitt och stolphus från romersk järnålder påvisats. Därtill finns dateringar från senolitikum (Lindkvist & Svenman 2018).

Utredningsresultat

Etapp 2 – Grävningssatsar

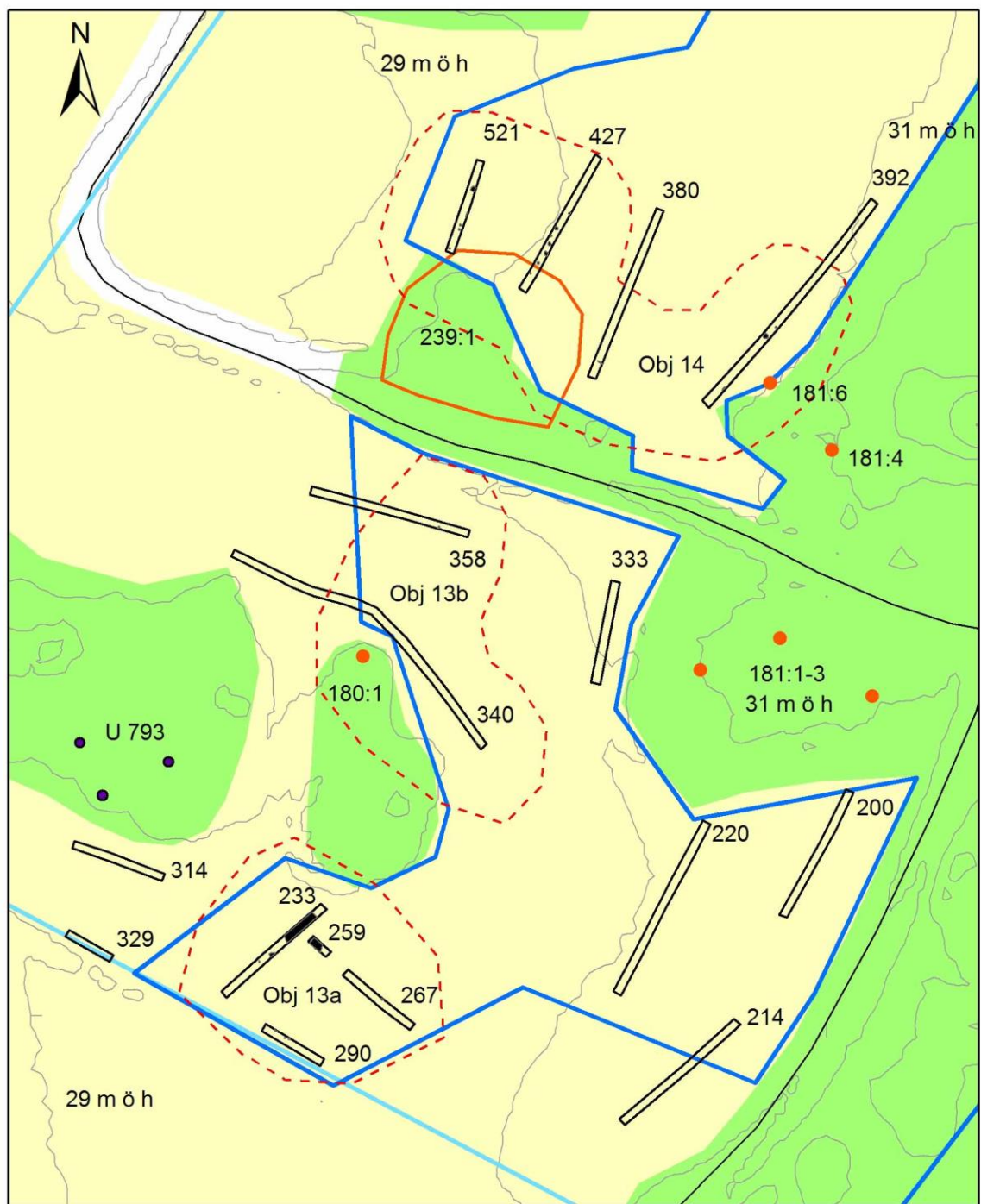
De objekt som ingick i utredningens etapp 2 utgjordes av tre boplatsslägen (Objekt 13-15), tolv stenfria ytor (Objekt 16-27) och tre möjliga stensättningar (Objekt 5, 7, 30) (fig. 4). Schaktgrävning gjordes inom de objekt som betecknades som boplatsslägen och stenfria ytor. Vid stensättningarna skedde framrensning och begränsad avtorvning.

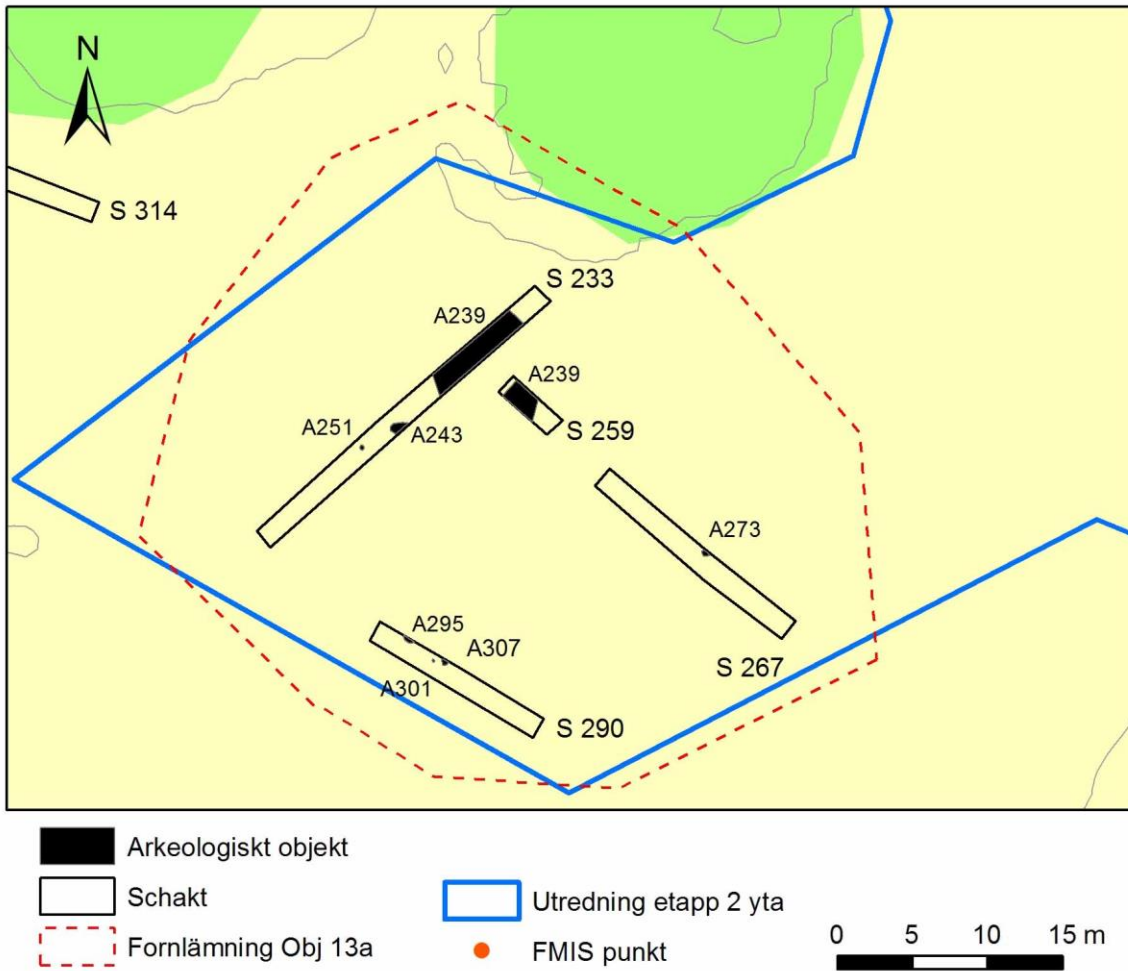
Figur 4. Ytor och objekt som ingick i utredningens etapp 2. Skala 1:15 000.

Boplatser

De tre boplatsslägena (Objekt 13-15) utgjorde enligt etapp 1 av utredningen sammanlagt 28 000 m². Vid etapp 2 kom schaktgrävningen även delvis att gälla ytor omedelbart utanför de ytor som utpekades vid etapp 1. Det uppvägdes av att andra delar av de

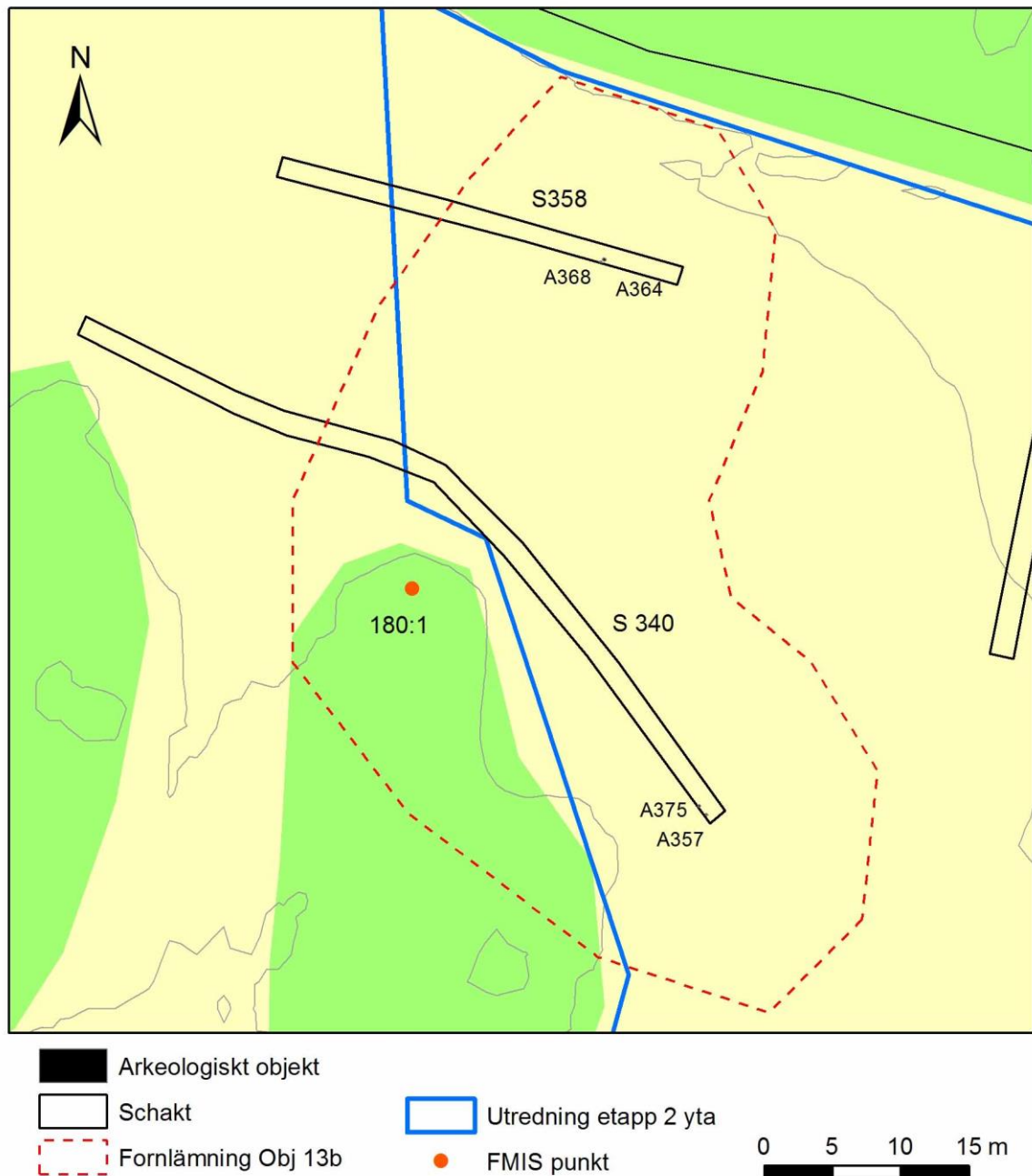
Figur 5. Boplatserna Objekt 13a, 13b och 14 ansluter till skärvtenshögarna Uppsala 180:1, 181:4 och 181:6. Skala 1:1200.

Figur 6. I Objekt 13a fanns stolphål, nedgrävningar och kulturlager. Skala 1:500.

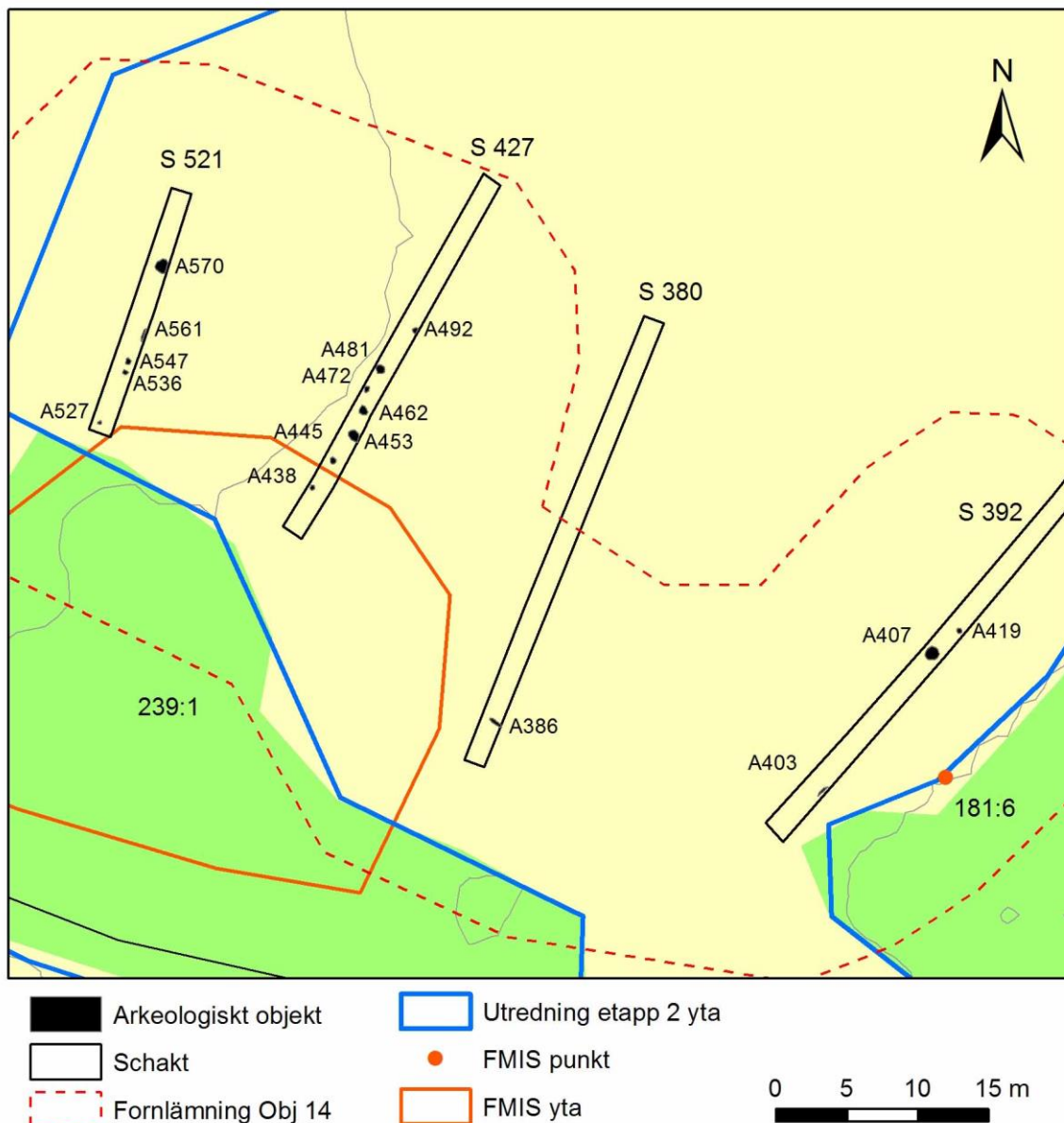
Figur 7. I den flacka marken direkt hitom åkerholmen låg boplatsytan Objekt 13a. Foto mot N.

Figur 8. I Objekt 13b fanns stolphål i anslutning till skärvestenshögen Uppsala 180:1. Skala 1:500.

de utpekade ytorna inte maskinschaktades på grund av avsaknad av indikationer och lämningarna i schakten. Inom boplatslägena grävdes 29 schakt om totalt 976 m². Schakten var 4-64 m långa, 1,5 m breda och 0,3-0,4 m djupa (Bilaga 2). De grävdes i åkermark och tidigare åkermark, vilket innebär att matjordslagret och underliggande lämningar har påverkats av plöjning. Inom boplatslägena påträffades boplatslämningar av förhistorisk karaktär.

Objekt 13 och **14** låg invid varandra i den södra delen av utredningsområdet i närheten av skärvestenshögen Uppsala 180:1 och 181:1-6 (fig. 5). De avgränsades sinsemellan vid etapp 1 av en väg. Ytan inom Objekt 14 låg i vall både vid etapp 1 och 2.

Figur 9. I Objekt 14 fanns stolphål, nedgrävningar, härdar och kokgrop, vilka anslöt till skärvtenshögen Uppsala 181:6. Skala 1:500.

Nivåerna är mellan 29 och 31 m ö h. Indikationerna vid etapp 1 utgjordes av sporadiska skärvtensstenar inom Objekt 13, och det topografiska läget på en svag förhöjning för Objekt 14 (Göthberg 2018).

Efter schaktgrävningen i etapp 2 framkom lämningar som tyder på att det troligen rör sig om tre boplatstyper. Noterbart är att inga lämningar påträffades i schakten som anslöt till impedimentet med skärvtenshögena 181:1-3. I flack åkermark söder om impedimentet med skärvtenshögen Uppsala 180:1 fanns Objekt 13a (fig. 6, 7). Där påträffades 4 stolphål, 2 nedgrävningar och 1 kulturlager (Bilaga 1). Möjligen kan denna lämning fortsätta söderut utanför utredningsområdet etapp 1. I flack åkermark norr om impedimentet med skärvtenshögen Uppsala 180:1 fanns Objekt 13b. Där påträffades fyra stolphål (fig. 8).

Något längre norrut fanns Objekt 14 som i öster anslöt till skärvtenshögena Uppsala 181:4 och 181:6, samt den sentida bebyggelselämningen 239:1. Den låg

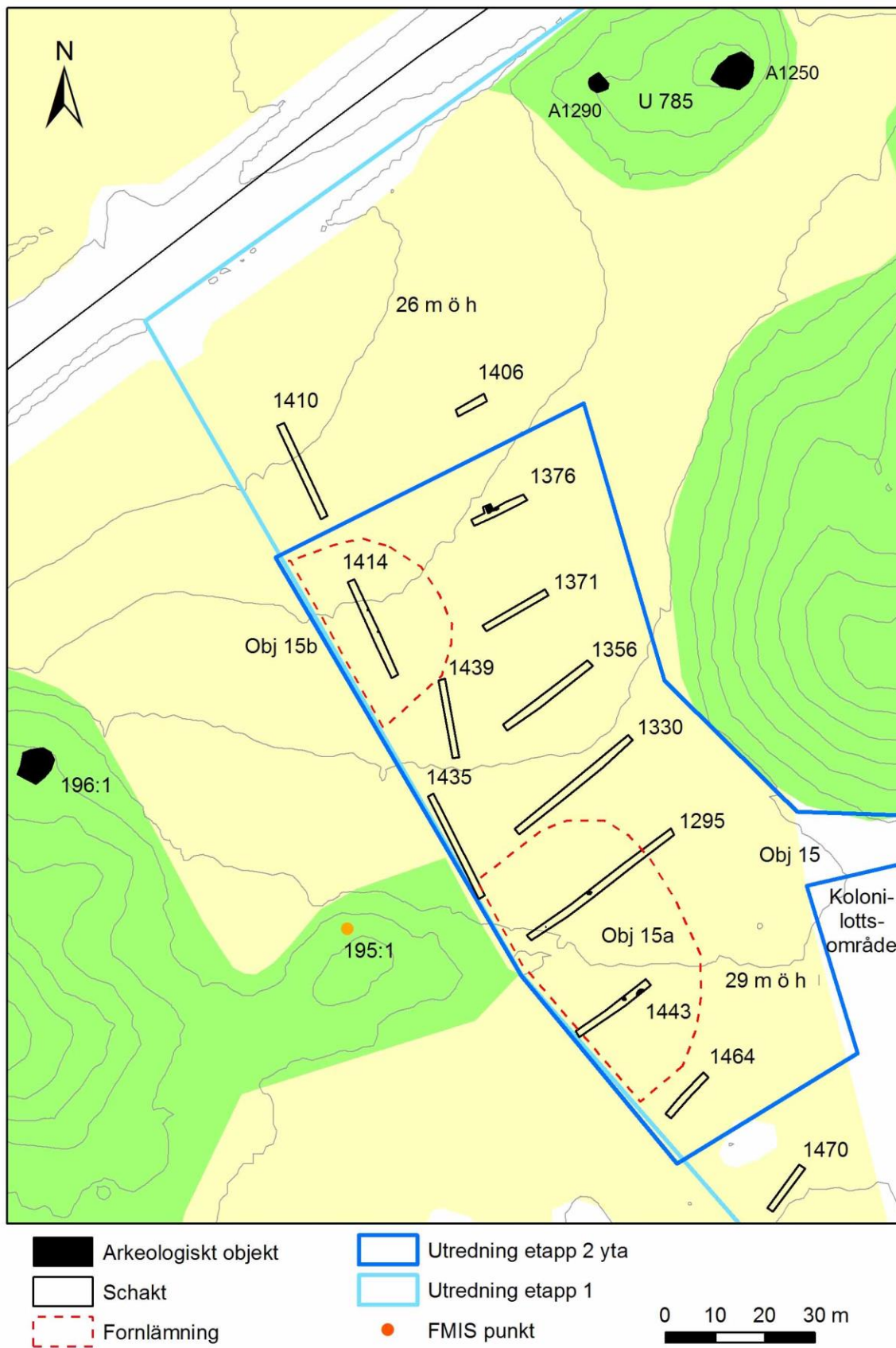

Figur 10. På en svag förhöjning med den mest tydliga kanten mot nordväst låg den norra boplatsytan inom Objekt 13/14. Foto mot Ö.

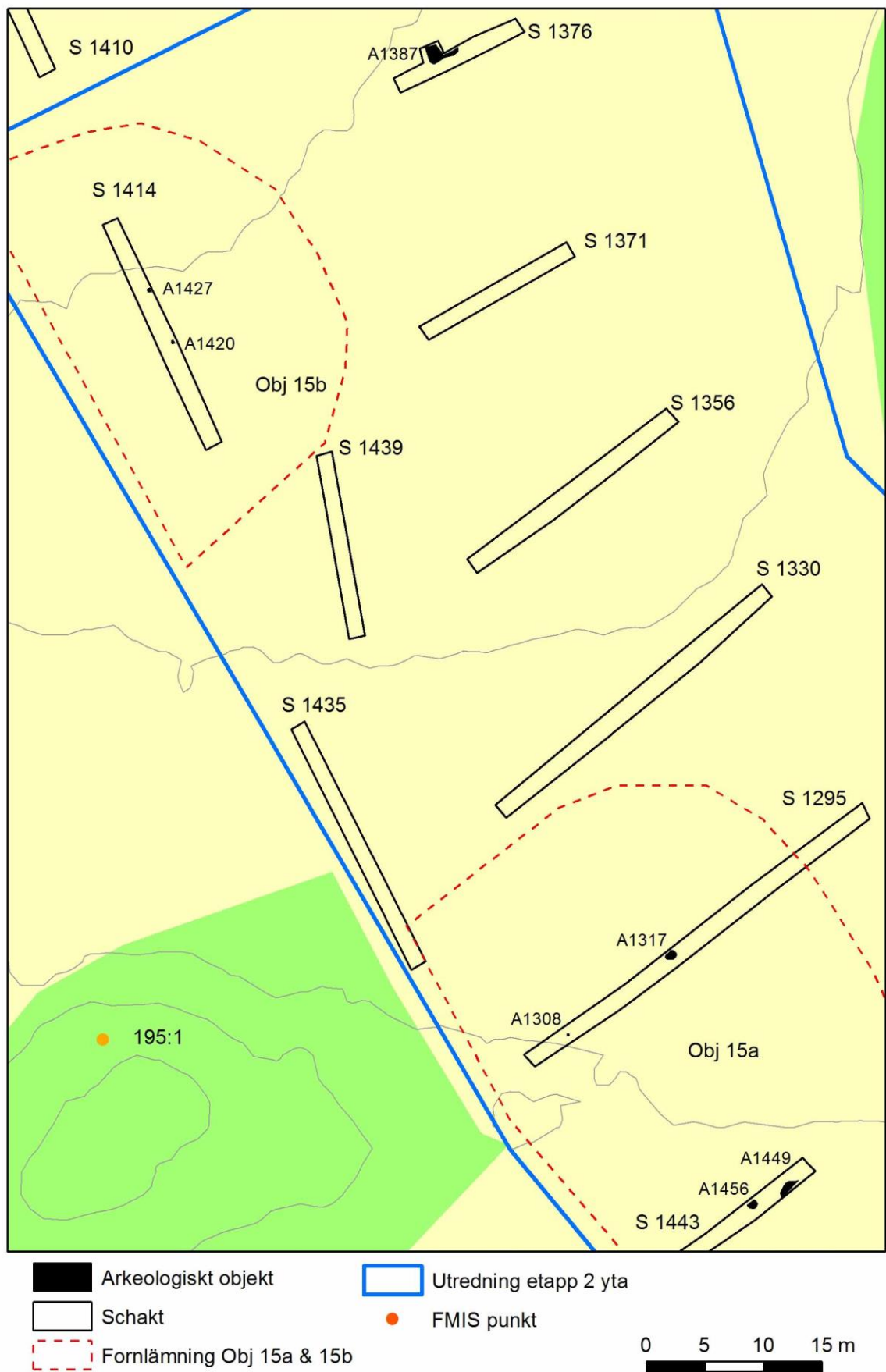
på en svag förhöjning med en tydlig kant mot väster (fig. 10). De arkeologiska objekten låg inom en 20 m bred zon närmast invid 181:6 och 239:1, medan schakten längre norrut var tomma. I schakten fanns 3 härdar, 1 kokgrop, 7 stolphål, 4 nedgrävningar och en ränna (fig. 9). Denna boplatsyta låg av allt att döma helt inom utredningsområdet (fig. 5). Rumsligt sett kan de tre boplatsytorna tillsammans eventuellt utgöra en större boplats med variationer i lämningarnas täthet, där vissa ytor haft glest med lämningar och andra tätt liggande lämningar.

Objekt 15 låg i den nordvästra delen av området i närheten av stensättningen Uppsala 195:1 och skärvestenshögen 196:1. Den nordvästra delen utgjordes av plöjd åker, där enstaka skärvestenar noterades vid utredningens etapp 1. I de södra och östra delarna fanns gräsbevuxen mark invid ett kolonilottsområde. Dessa delar har dock tidigare varit odlade. Eftersom objektet låg på en svag höjdrygg som sluttade både mot norr och söder sågs det som en topografisk indikation på ett möjligt boplatsläge (fig. 11, 13). Nivåerna ligger mellan 26 och 31 m ö h.

Inom objekt 15 lokaliserades två boplatsytor med glest liggande lämningar (fig. 12). Objekt 15a låg i områdets södra del i ett sadelläge öster om stensättningen 195:1. Där fanns 2 nedgrävningar och 1 stolphål, samt en sentida nedgrävning med sprängsten. Objekt 15b låg längre norrut, neddragen i sluttningen och i jämnhöjd med skärvestenshögen 196:1. Den bestod av 2 stolphål. Inom båda objekten förekom de arkeologiska objekten i en 20 m bred zon i anslutning till objektets västra gräns, medan inga lämningar påträffades i schakt längre norrut och österut. Undantaget var en sentida nedgrävning med spik och sprängsten norr om Objekt 15b. Frånvaron av lämningar i den norra delen medförde att inga schakt grävdes inom de nordöstra delarna av objekt 15 i anslutning till kolonilottsområdet. Eftersom de påträffade lämningarna låg nära utredningsområdets västra kant kan båda boplatsytorna fortsätta västerut i riktning mot stensättningen 195:1 och skärvestenshögen 196:1 (fig. 11).

Figur 11. Boplatserna Objekt 15a och 15b ansluter till stensättningen Uppsala 195:1 och skärvstenshögen 196:1. Norr därom ligger stensättningarna Uppsala 785. Skala 1:1200.

Figur 12. Inom Objekt 15a och 15b fanns glest spridda stolphål och nedgrävningar. Skala 1:500.

Figur 13. Boplatsytan Objekt 15 låg i sadelläge och svag sluttning. Den ansluter till stensättningen Uppsala 195:1 och skärvtenshögen Uppsala 196:1, här utanför bildens högra kant. Foto mot SÖ.

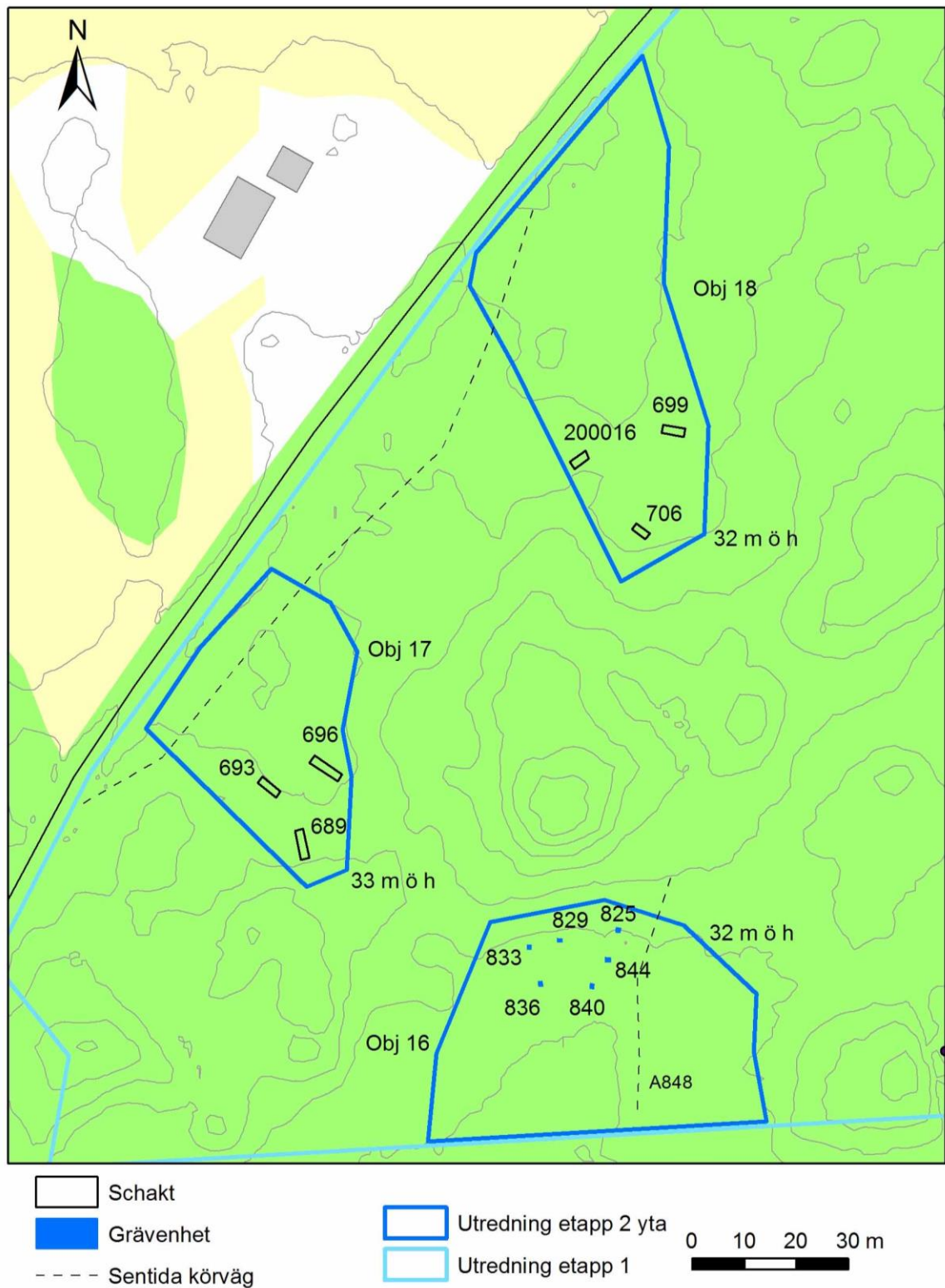
Stenfria ytor – maskingrävning

Vid utredningens etapp 1 noterades tolv ytor i brytzone mellan odlingsmark och impedimentmark, vilka var relativt flacka och stenfria i större eller mindre grad. De kontrasterade mot att stora delar av utredningsområdet var mycket block- och stenrikt. I varierad grad var de bevuxna med träd, sly och buskar. De sågs som topografiska indikationer på möjliga boplatslägen (Göthberg 2018).

Inom de tolv stenfria ytorna kunde maskingrävning av schakt göras inom nio objekt (Objekt 17-24, 27), medan handgrävning fick göras inom tre objekt – Objekt 16, 25, 26 (fig. 4).

Objekt	Area m ²	Topografi	Nivå möh	-	Växtlighet	Schakt	Underlag	Fyllning
17	1 500	Svag sluttning	31-33		Tätt med träd och sly	3	Sandig silt	
18	2 600	Svag sluttning	30-32		Tätt med träd och sly	3	Siltig lera	
19	2 900	Flack	31-32		Mycket tätt med träd och sly	3	Siltig lera	
20	2 600	Flack	32-33		Tätt med träd	7	Siltig lera	Mylla
21	2 900	Flack	31-32		Tätt med träd	5	Lera	
22	4 000	Flack	31-32		Mycket tätt med träd och sly	4	Lera	
23	14 500	Svag sluttning	31-34		Tätt med träd och sly	12	Lera	Mylla
24	2 400	Sluttning	34-37		Mycket tätt med träd och sly	3	Lera, stenar	
27	12 200	Flack	32-33		Tätt med träd och sly	16	Lera	Mylla

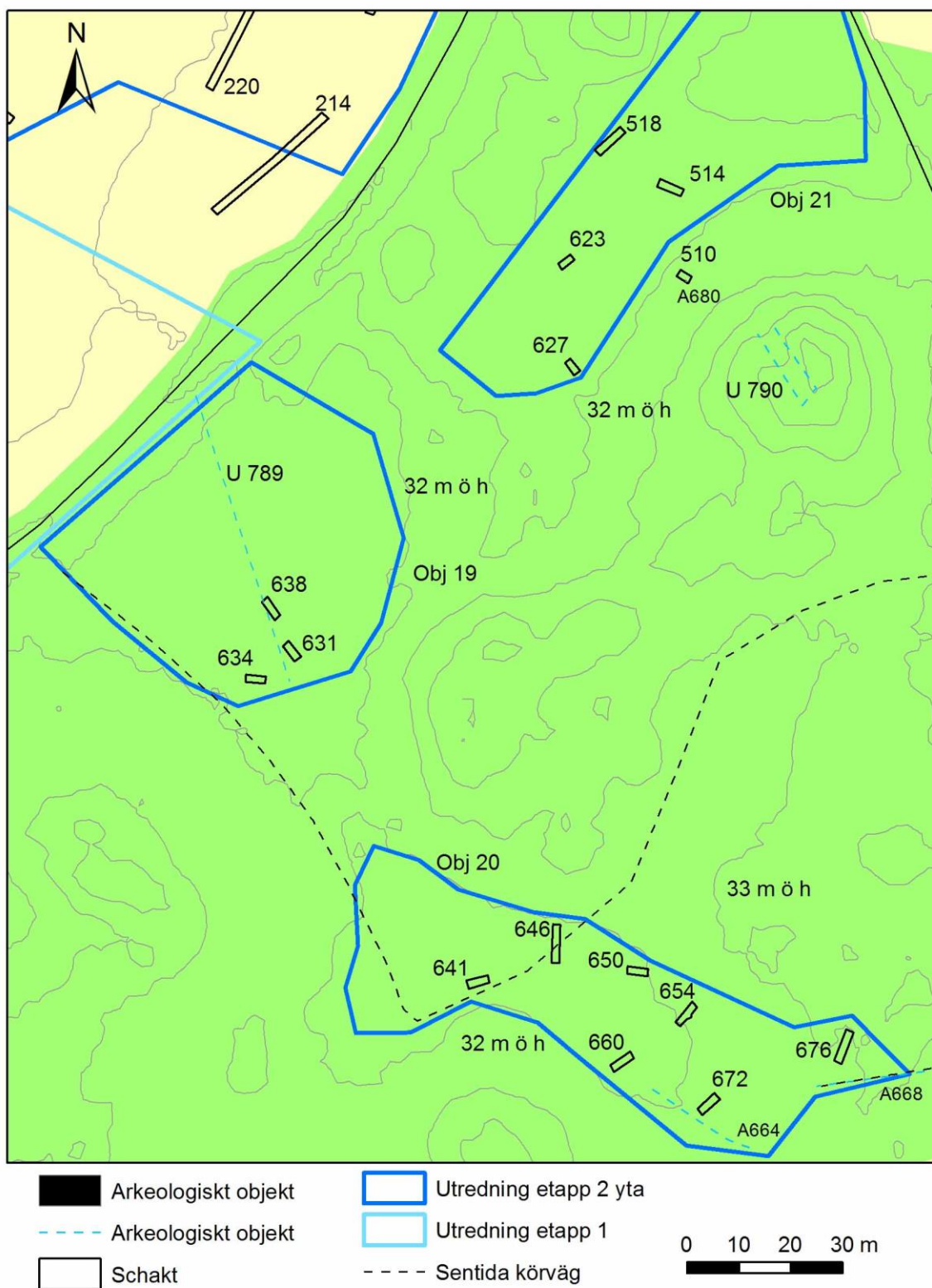
Figur 14. Tabell över stenfria ytor som maskinschaktades.

Figur 15. De stenfria ytorna Objekt 16-18 låg i den södra delen av utredningsområdet. Skala 1:1 200.

Den sammanlagda ytan för de nio maskingrävda objekten uppgick till 46 000 m². Inom dessa grävdes 55 schakt om sammanlagt 475 m² (fig. 14). Generellt var schakten korta och grunda, ca 0,1-0,2 m djupa, eftersom lager med mylla var tunna eller saknades. Att

färre och kortare schakt grävdes än inom boplatslägena orsakades av förekomsten av träd, stenar och block. Inom flertalet objekt kunde enbart några få schakt grävas.

Figur 16. De stenfria ytorna Objekt 19-21 låg i den södra delen av utredningsområdet. Inom Objekt 21 fanns en kolfläck (A680) invid stenbrottet Uppsala 790 och inom Objekt 20 fanns ett dike (A664) och en sentida körväg (A668). Skala 1:1 200.

Objekt 17 var beläget i söder och var inramat i öster av blockrik terräng samt anslöt i väster till en sentida körväg. Marken inom ytan sluttade svagt mot väster och var beväxt med träd och enstaka sly. Markvegetationen bestod främst av mossor. I de högre belägna delarna av ytan grävdes tre schakt (fig. 15). Inga tecken på äldre verksamhet påträffades och underlaget i schakten utgjordes av sandig silt.

Objekt 18 uppvisade liknade förhållandena som de för objekt 17. Sluttningen var mer påtaglig och den nordvästra delen var låglänt och kan vara spår av täkt. I de högre belägna delarna av ytan grävdes tre schakt (fig. 15). Inga tecken på äldre verksamhet påträffades och underlaget utgjordes av siltig lera.

Objekt 19 var likaledes öppet mot väster och anslöt i söder till en äldre körväg. Ytan korsas av en grund hålväg, Uppsala 789 (fig. 16). Ytan var flack och mycket tätt bevuxen med tallar och sly. Markvegetationen bestod av mossor. Tre schakt grävdes utan några tecken på äldre verksamhet, däremot en samling ölburkar. Underlaget utgjordes av siltig lera.

Objekt 20 var omgiven av blockmark i alla riktningar. Ytan var flack och bevuxen med främst tall och gran, men med relativt öppna ytor mellan träden. Markvegetationen bestod av gräs. Ytan korsas av en stig som motsvarar en väg på en karta från 1842. Sju schakt grävdes inom ytan (fig. 16). Inga tecken på äldre verksamhet påträffades i schakten. Underlaget bestod av siltig lera. I några schakt fanns en fyllning av mylla. De skulle möjligtvis kunna avspegla en agrar användning i någon form. Eftersom kartor över Fullerö från 1763 och 1842 inte visar några spår av uppodling eller ängsmark på dessa platser, kan det snarare ha rört sig om ytor för bete (Lantmäteriakter). I den östra delen av ytan fanns ett grunt dike (A664). Det anslöt i öster till ett block, varför det är tveksamt om det har haft en dräneringsfunktion. Möjligen är det snarare en avspiegling av en äldre färdväg. Därtill fanns i ytans östra del en körväg (A668), som överensstämmer med en brukningsväg som avbildas på ekonomiska kartan från 1954.

Figur 17. Inom den stenfria ytan Objekt 21 växte granar relativt glest, men begränsade ändå var det var möjligt att gräva schakt. Foto mot S.

Objekt 21 var omgiven av blockmark i alla riktningar utom mot norr (fig. 16). Ytan sluttade svagt mot norr och var bevuxen med granar, med öppna partier (fig. 17).

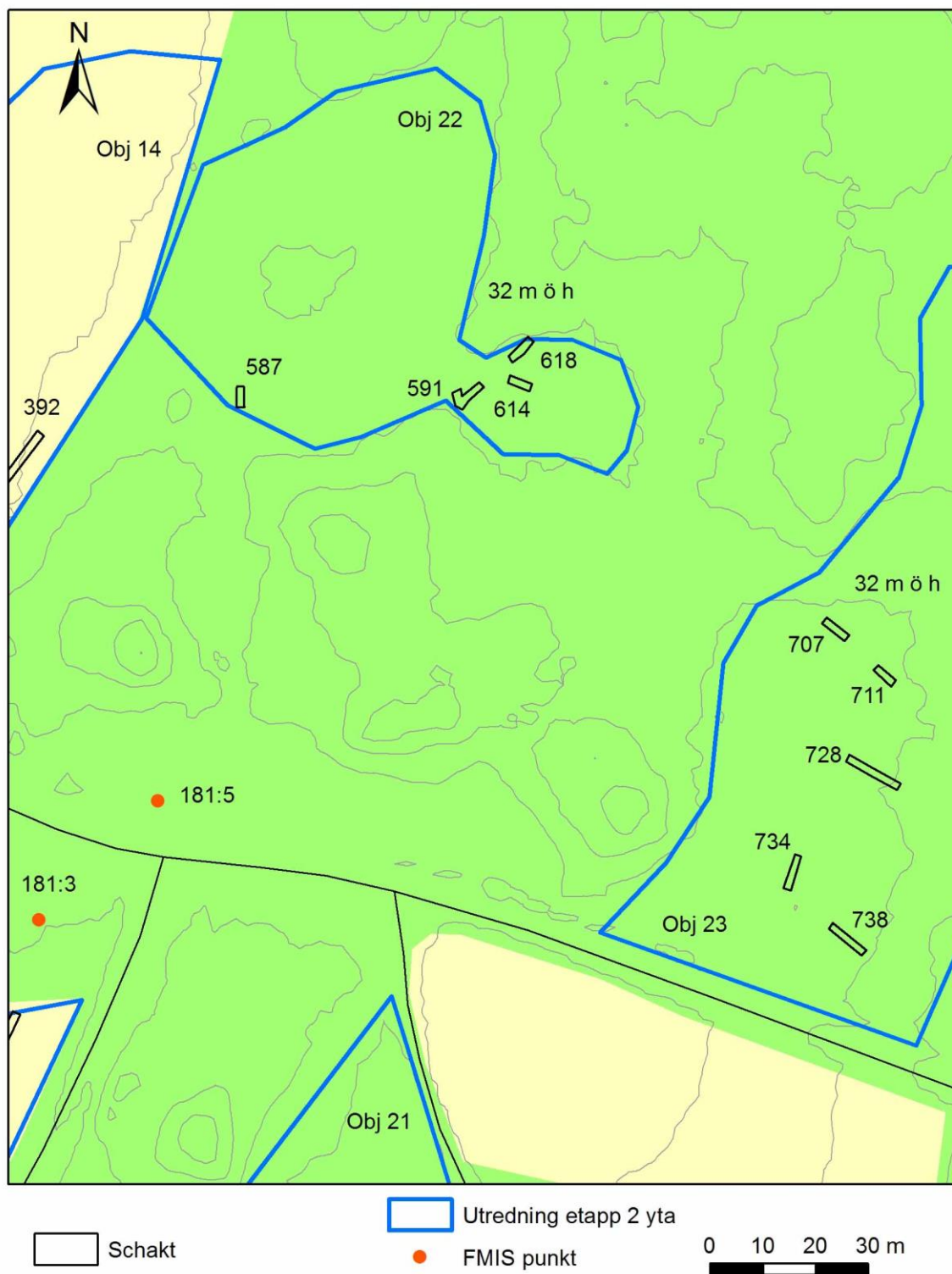
Markvegetationen bestod främst av mossor. Fem schakt grävdes inom ytan (fig. 16). I ett av schakten påträffades en kolfläck (A680) som låg relativt ytligt och i anslutning till en sten. Eftersom kolfläcken låg i ett schakt nära stenbrottet Uppsala 790, vilket bör vara från historisk tid, skulle det kunna tala för att också kolfläcken har ett sentida ursprung.

Objekt 22 var omgiven av grovblockig terräng i alla riktningar utom i väster. Ytan var flack och tät bevuxen med träd, sly och buskar. Tre schakt grävdes inom ytan (fig. 19). Inga tecken på äldre verksamheter påträffades. Underlaget bestod av lera, med inslag av stenar.

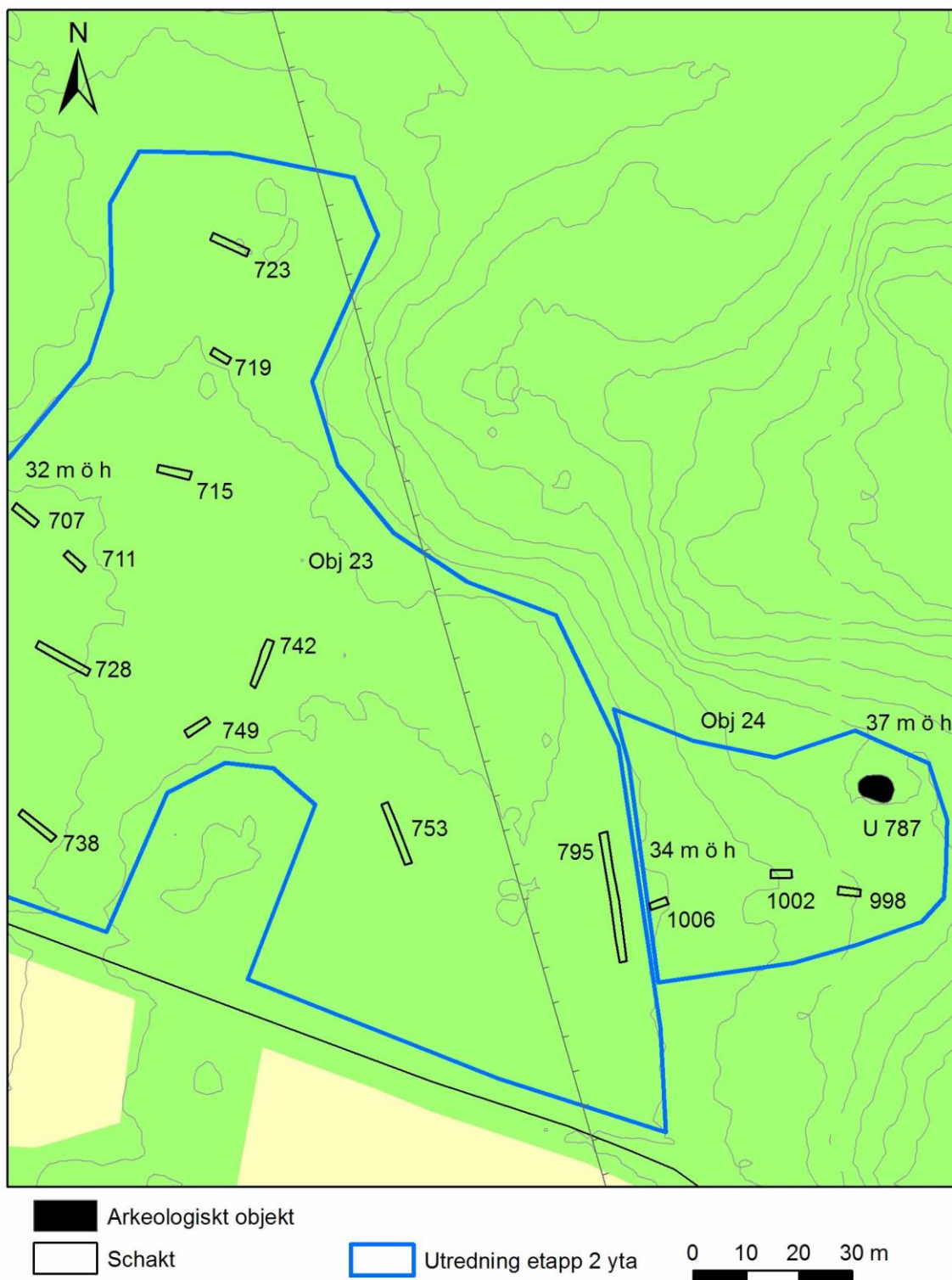
Objekt 23 var den största stenfria ytan och öppen mot söder. Ytan låg i en flack sydslutning och var beväxt med träd, sly och buskar, men med varierande täthet och inslag av mer eller mindre öppna ytor (fig. 18). Markvegetationen bestod av gräs. En begränsning var att ytan korsades av en större kraftledning. Under denna grävdes inga schakt av säkerhetsskäl. Inom ytan grävdes tolv schakt (fig. 19, 20). Inga spår av äldre verksamheter påträffades. Underlaget utgjordes av lera. I några schakt i de norra och östra delarna fanns skikt med mylla. De skulle möjligtvis kunna avspegla en agrar användning i någon form. Eftersom kartor över Ekeby från 1705 och 1846, samt över Fullerö från 1763 inte visar några spår av uppodling eller ängsmark på platsen, kan det ha rört sig om ytor för bete (Lantmäteriakter).

Figur 18. Schakten inom den stenfria ytan Objekt 23 fick grävas mellan tallar, sly och buskar. Foto mot Ö.

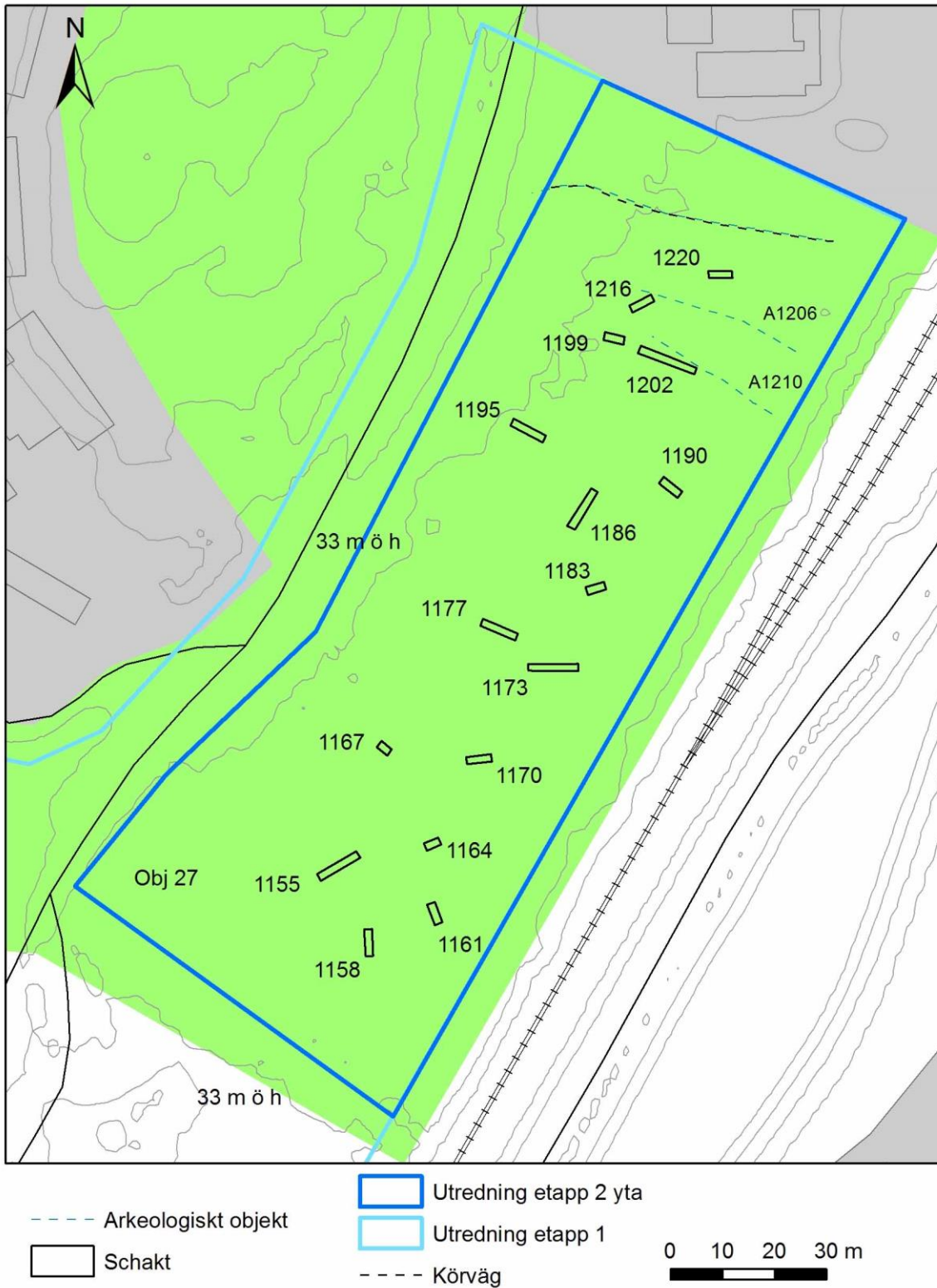
Figur 19. De stenfria ytorna Objekt 22 och 23 låg i den södra delen av utredningsområdet. Skala 1:1 200.

Figur 20. De stenfria ytorna Objekt 23 och 24, samt stensättningen Uppsala 787 låg i den södra delen av utredningsområdet. Objekt 23 korsades av en större kraftledning. Skala 1:1 200.

Objekt 24 låg mellan två höjdryggar och var öppen i väster mot Objekt 23. Den låg i en tydlig sluttning och var tätt bevuxen med träd, sly och buskar. Markvegetationen bestod av gräs. Tre schakt grävdes (fig. 20). Inga tecken på äldre verksamheter påträffades i schakten. Underlaget bestod av lera med inslag av stenar. Inom ytan liggerstensättningen Uppsala 787.

Till skillnad mot de andra ytorna låg **Objekt 27** i den nordöstra delen av undersökningsområdet och direkt invid bebyggelse i Storvreta. Det anslöt i väster till impedimentmark, som är bebyggd med bostäder. I öster avgränsas ytan av järnvägen och i söder av industrimark. Tidigare har ytan dock i dessa riktningar anslutit till odlingsmark. Ytan var tätt bevuxen med träd och buskar, men med öppnare partier. Markvegetationen bestod till stor del av gräs. Inom ytan grävdes 16 schakt (fig. 21). Inga spår av äldre verksamheter påträffades. Underlaget bestod av lera. I några schakt, särskilt i den södra delen av ytan, fanns skikt av mylla. De skulle möjligtvis kunna avspegla en agrar användning i någon form av dessa ytor. Eftersom kartor över Ekeby från 1705 och 1846 inte visar några spår av uppodling eller ängsmark, kan det snarare ha rört sig om ytor för bete (Referenser, lantmäteriakter). I den norra delen av ytan fanns två diken (A1206, 1210). De kan kopplas till dränering, antingen invid järnvägen eller av sent uppodlad mark och är därmed från 1800- eller 1900-talet.

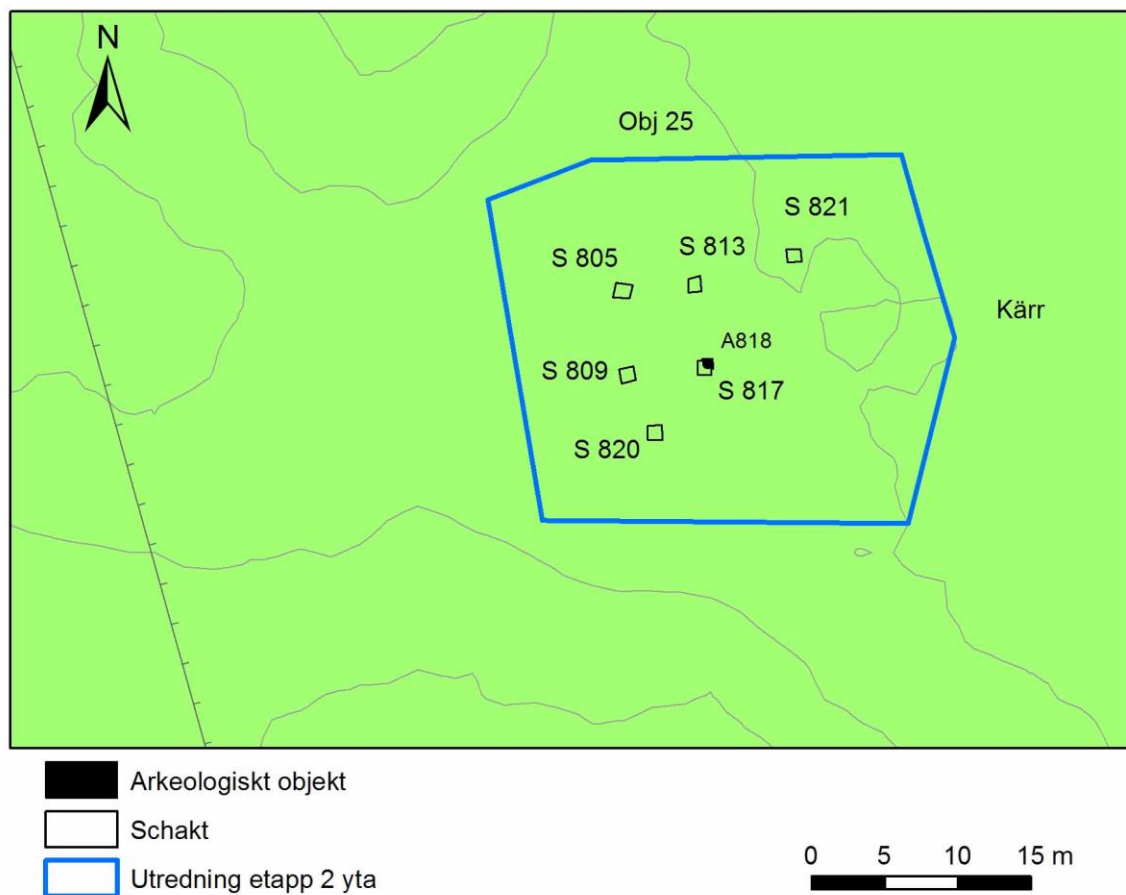
Figur 21. Den stenfria ytan Objekt 27 låg i den nordöstra delen av utredningsområdet. I dess norra del fanns två äldre diken. Skala 1:1 200.

Stenfria ytor – handgrävning

Tre stenfria ytor (objekt 16, 25 och 26) låg alltför otillgängligt för att en grävmaskin skulle kunna ta sig till platserna (fig. 4). I stor utsträckning var det stenig terräng som förhindrade att maskinen kunde ta sig till platsen. Där kom istället mindre ytor att grävas för hand. De handgrävda ytorna utgjordes av ca 1x1 m stora grävenheter. De tre objekten hade olika storlek och karaktär.

Objekt 16 var beläget längst i söder inom utredningsområdet. Det låg i en svag sluttning med exponering mot söder. Den låg på nivåer mellan 31 och 33 m ö h. Ytans storlek var omkring 2 400 m². Dess östra del har berörts av en avverkning av skog för några år sedan och var istället bevuxen med tät sly- och buskvegetation. I ytans västra del fanns större träd som stod relativt glest. I den övre delen av sluttningen grävdes sex grävenheter (fig. 15). Underlaget utgjordes av silt och sand. Inga tecken på vare sig förhistorisk eller sentida verksamhet påträffades i grävenheterna. På gränsen mot den slybevuxna delen noterades en övervuxen körväg (A848). Den kan troligen kopplas till skogsarbeten under 1900-talet.

Objekt 25 låg i utredningsområdets mellersta del, på en platå mellan två morän- och bergryggar. I öster fanns ett kärr (fig. 22). Genom nivåer på 38-39 m ö h låg den väsentligt högre än nästan alla andra objekt. Ytan bedömdes vara ca 700 m² och var bevuxen med större träd (fig. 23). Där grävdes sex grävenheter i dess mittre del.

Figur 22. Den stenfria ytan Objekt 25 låg i den mellersta delen av utredningsområdet. I en grävenhet påträffades en härd. Skala 1:500.

Underlaget bestod främst av sand med inslag av silt. I en av grävenheterna lokaliserades en härd (A818), som var 0,7 m stor. Dess fyllning bestod av grå sandig silt, små skärvida och skörbrända stenar, samt några få kolfragment (fig. 24). Eftersom få kolfragment påträffades och fyllningen var relativt blek jämfört med härdar inom Objekt 14, kan det tala för att härden kan ha hög ålder. Att inga fler arkeologiska objekt upptäcktes i de övriga provytorna samt att inga indikationer på sådana upptäcktes med geologsond, tyder på att härden sannolikt inte har många motsvarigheter inom ytan.

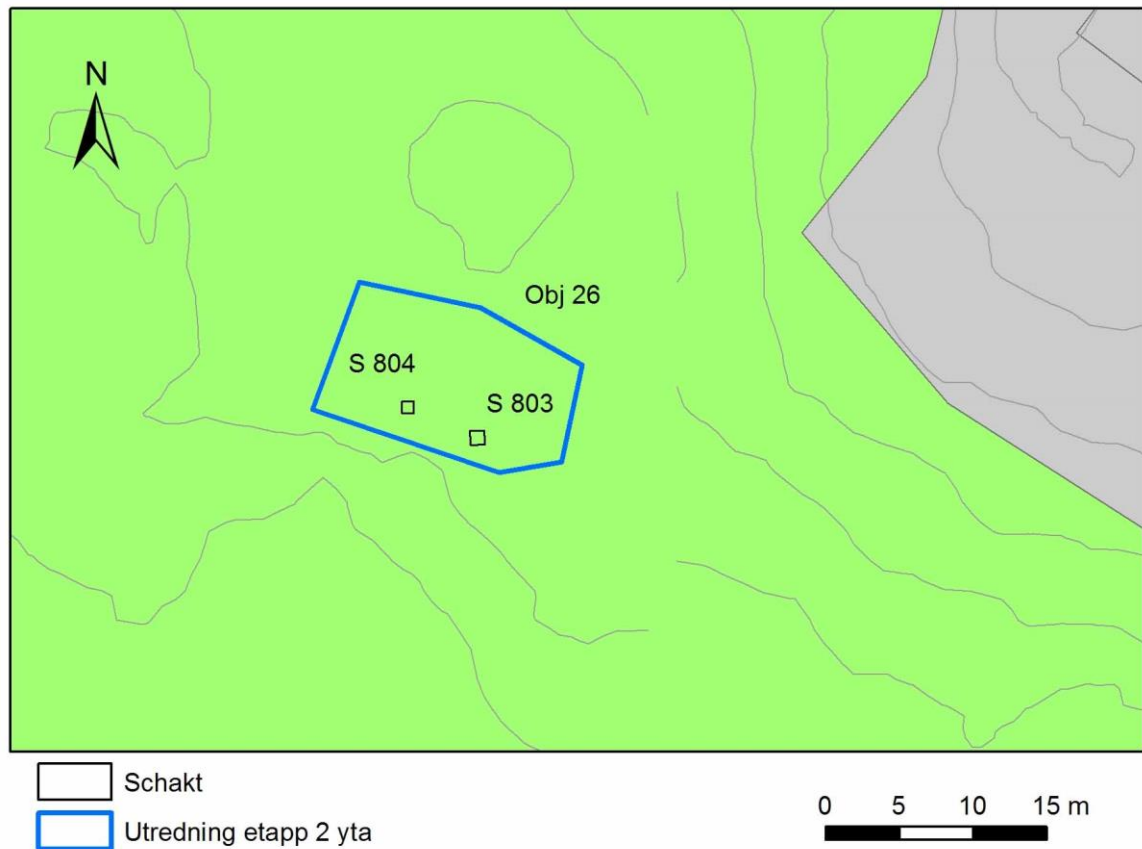

Figur 23. Den stenfria ytan Objekt 25 var bevuxen med granar och tallar. Här vid etapp 1 av utredningen. Foto mot S. Malin Lucas, Upplandsmuseet.

Figur 24. I en grävenhet inom den stenfria ytan påträffades härden A818 vars mörka fyllning, enstaka kolinslag och skärvstenar avvek tydligt från underlaget i övrigt. Foto mot N.

Objekt 26 låg längre norrut inom utredningsområdet. Den var belägen på en naturlig plåtå i moränbunden mark nedanför och norr om en bergsrygg. Ytan ligger på en nivå om 41 m ö h. Den var den minsta av de lokaliserade stenfria ytorna och omfattade enbart ca 200 m². Den var bevuxen med större träd. Över ytan löper flera stigar eftersom den ligger nära bostadsbebyggelsen i Storvreta. Inom ytan grävdes två grävenheter (fig. 25). Det naturligt avsatta underlaget bestod av sandig silt med inblandning av mindre stenar. Inga tecken på äldre verksamheter kunde spåras.

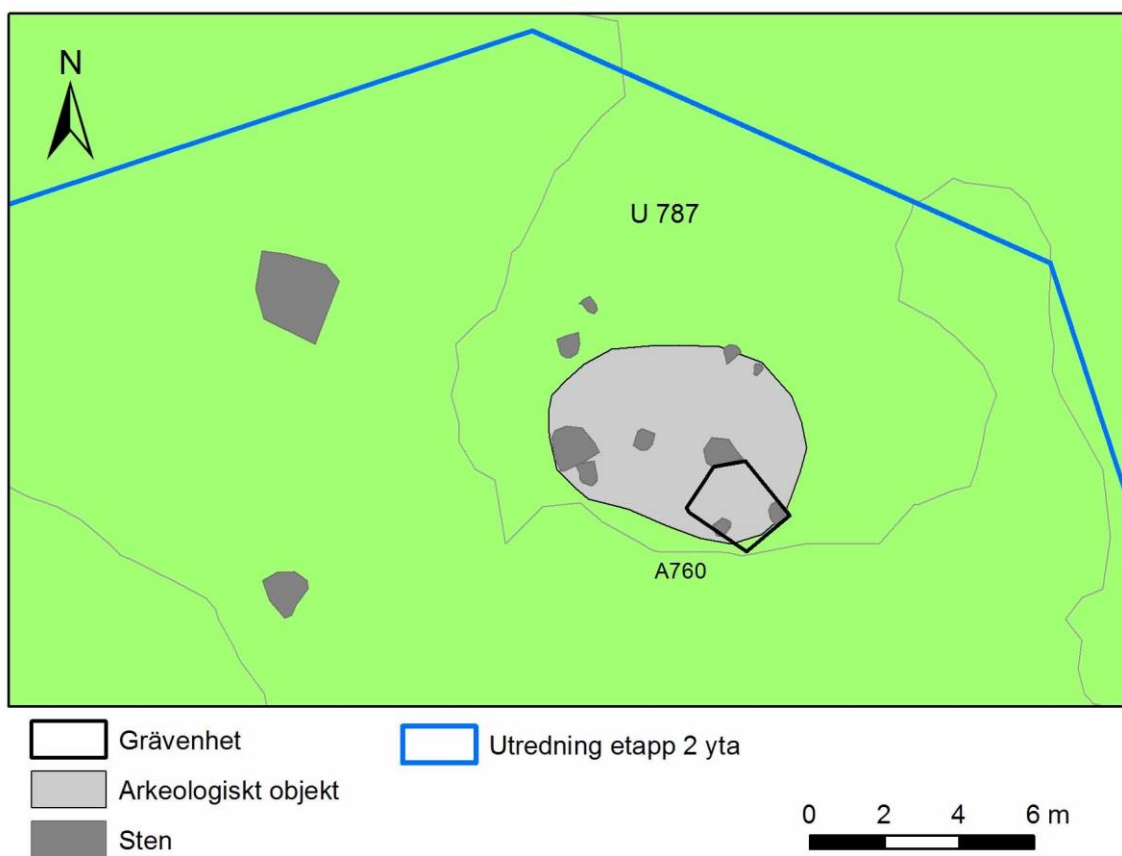

Figur 25. Den stenfria ytan Objekt 26 låg i den mellersta delen av utredningsområdet. Skala 1:500.

Stensättningar och röse

Vid utredningens etapp 1 lokaliserades möjliga stensättningar på tre platser (Göthberg 2018). För att bedöma deras antikvariska status rensades de fram och avtorvades delvis. De anges här med både Objektnummer och beteckning i Fornreg. Dessutom redovisas beteckningen för det arkeologiska objektet/objekten.

I utredningsområdets mellersta del identifierades en av stensättningarna som **Objekt 30 [Uppsala 787, A760]**. Den låg i en svacka mellan två bergsryggar och var exponerad mot väster. Den bestod av stensättningen A760, vilken efter röjning från buskar och mindre träd visade sig ha en välvd form. I dess mitt låg ett meterstort block (fig. 26, 27). Avtorvning med grävmaskin av en mindre yta i sydost visade att det fanns en stenpackning av mindre stenar som låg i myllblandad sand. På stensättningens södra sida fanns en kantkedja av 0,5-1,0 m stora stenar. På den västra sidan fanns en flack packning av stenar, vilka också bedöms ingå i lämningen.

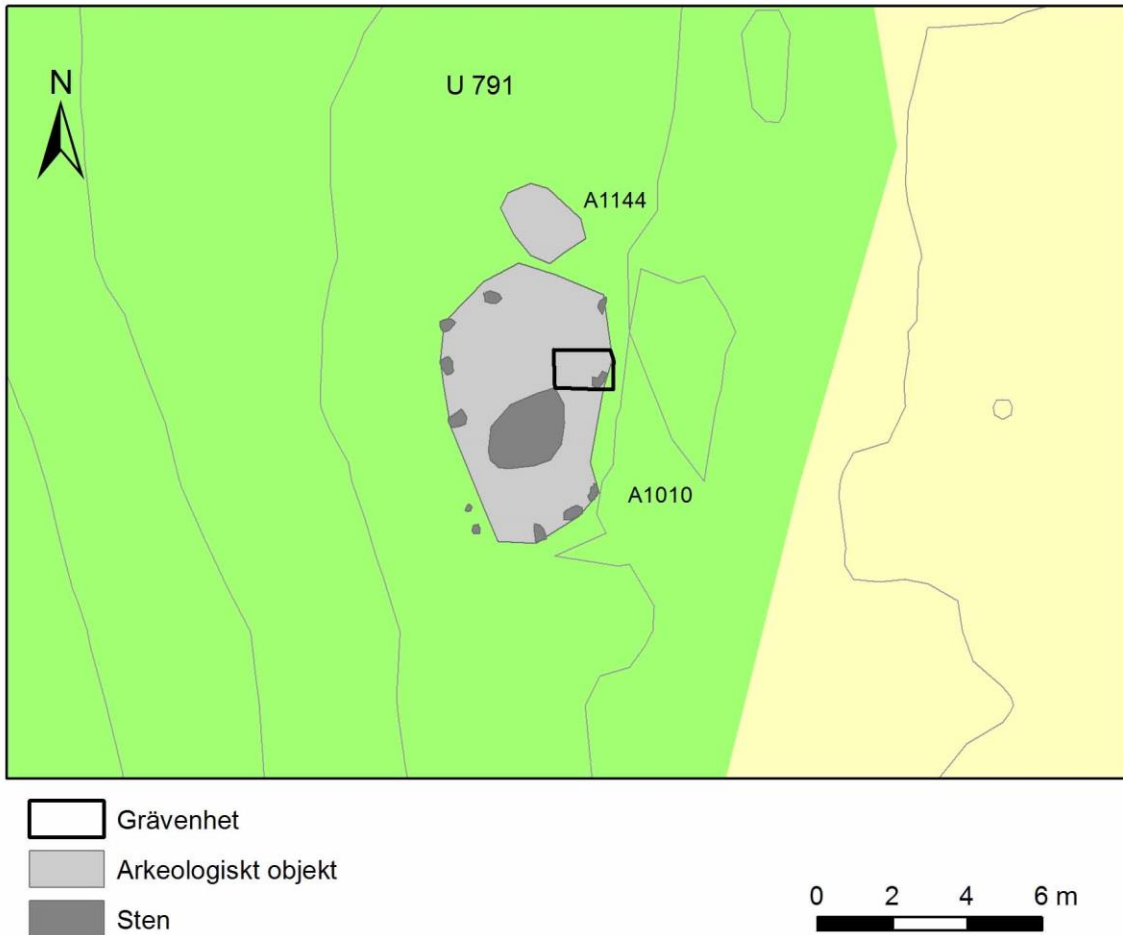
Figur 26. Stensättningen Objekt 30 – Uppsala 787 låg i södra delen av utredningsområdet. Skala 1:200.

Figur 27. Stensättningen A760 hade en välvd form och var anlagd kring en mittsten, här markerad av redskap. Framför denna finns stenar i en kantkedja. Foto mot Ö.

Den har därmed en oregelbunden form, 7 x 5 m stor och 0,6 m hög. Den oregelbundna formen och olika karaktär med välvd form i söder och mer flack i norr skulle möjligen kunna tala för att det rör sig om mer än en grav. I den närmaste omgivningen finns några förekomster av block med anslutande stenar. De skulle kunna antyda möjligheten av att det kan finnas ytterligare lämningar i anslutningen till A760.

I områdets mellersta del låg **Objekt 5 [Uppsala 791, A1010, 1144]**. Den låg i den nedre delen av en sluttning med exponering mot öster. Den angränsande åkermarken har fram till 1800-talet använts som äng. Sluttningen var tätt bevuxen med träd av olika storlekar och sly. Lämningen (A1010) kan betecknas som ett röse på grund av den inte är övertorvad, har välvd form och en höjd på 1,0 m. Dess storlek är 7,5x4,5 m. I den södra delen låg ett större block (fig. 28, 29). Manuell avtorvning av en mindre yta i öster visade att stenpackningen enbart utgjordes av rundade stenar, främst 0,2-0,3 m stora. Den kan därmed sägas bestå av utvalt material. Inget inslag av mylla fanns i stenpackningens ytliga delar. Trots att åkermark låg relativt nära saknades inslag av sentida föremål och sprängsten. Direkt norr om lämningen fanns enstenssamling (A1144), som var 2,2x1,6 m stor och 0,3 m hög. Stensamlingen består i ytan av skarpkantade stenar, men under dessa skymtar rundade stenar. Möjligen skulle det kunna vara ytterligare enstensättning.

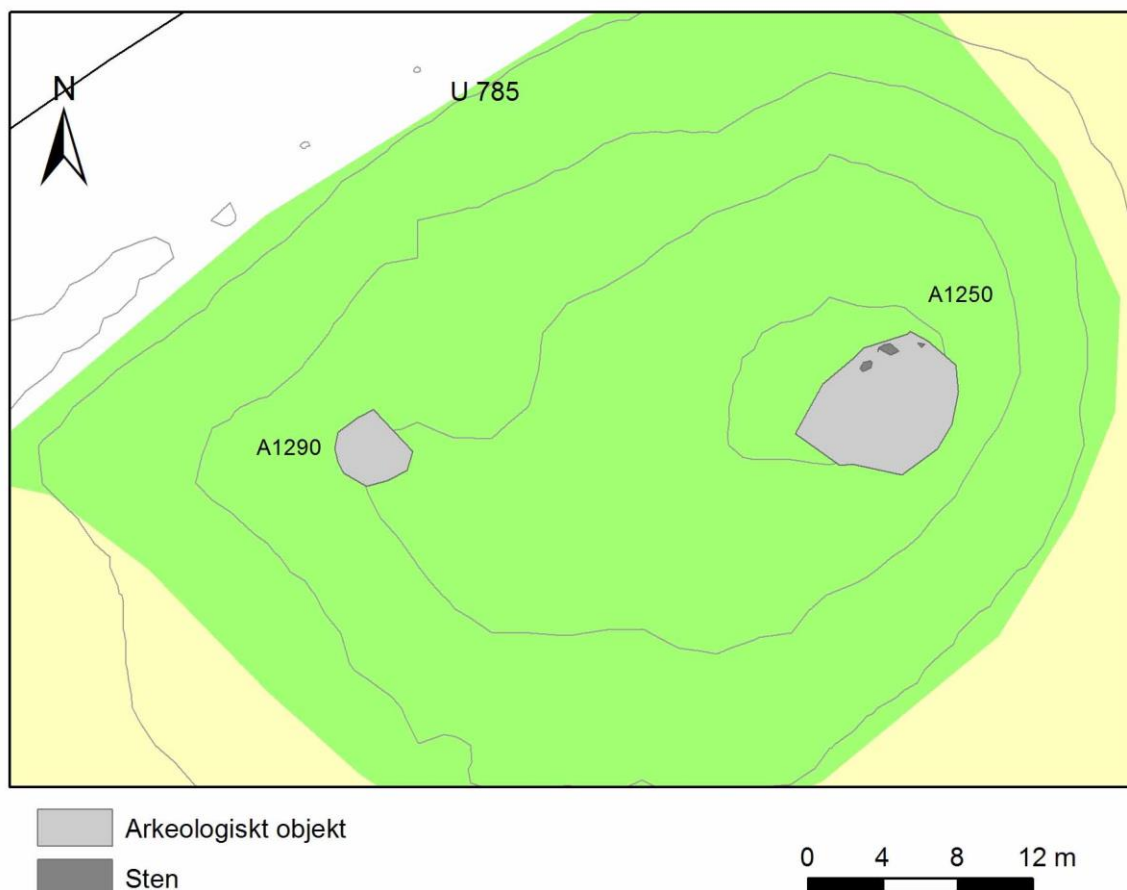

Figur 28. Vid Objekt 5 – Uppsala 791 i mellersta delen av utredningsområdet fanns röset A1010 och den möjliga stensättningen A1144. Skala 1:200.

Figur 29. Röset A1010 inom Uppsala 791 var upplagd kring ett block och hade en fyllning med rundade stenar och utan någon jordfyllning. Foto mot V.

I områdets nordvästra del låg **Objekt 7 [Uppsala 785, A1250, 1290]** på en åkerholme omgiven av åkermark. Två lämningar kunna identifieras, varav den sedan utredningens etapp 1 kända A1250 låg på krönet av den nordöstra delen av åkerholmen. Vid utredningen etapp 2 lokaliserades 20 m åt väster dessutom A1290 på den sydvästra delen av åkerholmen (fig. 30).

Figur 30. Vid Objekt 7 – Uppsala 785 i nordvästra delen av utredningsområdet fanns stensättningarna A1250 och 1290. Tät vegetation av träd och sly försvårade mätning med GPS varför enbart några få stenar kunde mätas in. Skala 1:400.

A1250 har kantkedja, men få synliga stenar innanför denna, varför den kan betecknas som en ofylld stensättning. Dess storlek är 8x6 m och kantkedjan består av 0,5-0,8 m stora och 0,2 m höga stenar. Den nyupptäckta A1290 var 3 m stor samt 0,3 m hög och kraftigt övertorvad. Den har en kantkedja av 0,4-0,8 m st stenar. Innanför kantkedjan finns en tät stenpackning med stenar av samma storlek som i kantkedjan. Den är i likhet med A1250 tätt bevuxen med träd, buskar och sly (fig. 31).

Eftersom de två stensättningarna låg på var sin ände av den stenrika åkerholmen, bör inte möjligheten uteslutas att det kan finnas ytterligare stensättningar där. Stensättningarnas placering innebär att de är exponerade åt helt olika håll, varav A1250 åt norr och öster, medan A1290 är exponerad mot söder och väster.

Figur 31. Stensättningen A1290 inom Uppsala 785 är svårupptäckt eftersom att den är övertorvad och bevuxen med träd, sly och buskar. Foto mot Ö.

Diskussion och antikvarisk bedömning

Inom utredningen etapp 2 visade grävningen av sökschakt att det finns boplatzlämningar av förhistorisk karaktär inom boplatstorna Objekt 13a, 13b, 14, 15a och 15b, men av olika omfattning. Lämningarna inom både Objekt 13a, 15a och 15b kan fortsätta utanför utredningsområdet. Inom de tolv stenfria ytorna fanns lämningar av förhistorisk karaktär enbart inom Objekt 25, och då i form av en ensam härd. Inom övriga stenfria ytorna fanns enstaka lämningar av sentida karaktär som diken och körvägar. Andra lämningar är stensättningar vid Uppsala 785 och 787 samt röset inom Uppsala 791. Vid Uppsala 787 och 791 finns dessutom antydningar till möjliga stensättningar. Vid Uppsala 785 är det möjligt att det kan finnas ytterligare lämningar, som dock inte kunnat urskiljas på grund av den stenrika terrängen och den kraftiga sly- och trädväxtligheten.

Sett till lokalisering verkar fornlämningarna vid Fullerö och Ekeby finnas i två olika slags lägen sett till anknytningen till Fyrisån. Flera fornlämningar finns längs den höjdrygg som följer Fyrisån, medan andra har mer indragna lägen och saknar exponering mot vattendraget. Till den senare kategorin hör boplatserna Objekt 13a, 13b, 14, stensättningen Uppsala 787, röset Uppsala 791 och härden inom Objekt 25. Av dessa har röset Uppsala 791 en exponering mot öster. Dessa lämningar har motsvarigheter i den sydliga delen av Uppsala 602:1 och 754-757, samt boplatser, skärvstenshögar och gravar vid Lyckebo. I likhet med de sistnämnda är därför dateringar till senneolitikum och bronsålder, men även äldre järnålder möjliga (se Holm 1996; Lindkvist & Svenman 2018). Noterbart är att stensättningen och röset verkar ligga på avstånd från boplatserna, vilket skulle kunna tyda på att de kan ses som markering av främst markerna kring boplatserna. Härden inom Objekt 25 kan vara spår av en tillfällig vistelse inom området.

Boplatstorna Objekt 15a och 15b, samt stensättningarna Uppsala 785 i den norra delen av området kan fogas in i det stråk av gravar, gravfält, skärvstenshögar och boplatser som löper längs en höjdrygg parallellt med Fyrisån från Storvreta till Fullerö. Undersökningar i detta område pekar på dateringar till både bronsålder och både äldre och yngre järnålder (Karlenby 1993; Björck & Appelgren 2006; Onsten-Molander & Wikborg 2006; Schütz & Göthberg 2007; Appelgren & Nelson 2012).

Även om dateringarna delvis överlappar inom de två typerna av lägen kan de antyda en förändring av lokalisering av boplatser och andra fornlämningar under förhistorisk tid. Under bronsålder och äldre järnålder har boplatser, gravar och gravfält varit spridda över nutida odlingsmark och anslutande delar av utmarken. Under yngre järnålder koncentreras sådana typer av lämningar till de områden där byar och gårdar låg under medeltid och senare tid, både i Storvretas omnejd och generellt i Uppland (Hjärthner-Holdar 1991; Göthberg 2000, 2007).

Antikvarisk bedömning

Ur *antikvarisk synvinkel* bedöms Objekt 131, 13b, 14, 15a och 15b som fornlämning i och med att de innehåller ytor med boplatzlämningar av förhistorisk karaktär. Av de stenfria ytorna innehåller enbart Objekt 25 en härd, vilken kan bedömas som fornlämning. Inom övriga stenfria ytor finns inga påtagliga lämningar av äldre karaktär. Stensättningarna inom Uppsala 785 och 787 och röset inom Uppsala 791 bedöms som fornlämning.

Administrativa uppgifter

Plats: Fullerö 23:4, Uppsala socken, Uppsala kommun, Uppsala län.

Fornlämning: –

Fornlämningstyp: –

Typ av undersökning: Arkeologisk utredning, etapp 2

Orsak till undersökning: Planer på bostadsområde

Uppdragsgivare: Uppsala kommun

Fältarbetsperiod: 2018-10-11 – 2018-10-22

Upplandsmuseets projektledare: Hans Göthberg

Upplandsmuseets personal: Per Frölund, Robin Lucas

Upplandsmuseets diarienummer: Ar 596-18

Upplandsmuseets projektnummer: 8709

Länsstyrelsens diarienummer och beslutsdatum: 431-6129-18 (2018-09-20)

Dokumentationsmaterial: Förvaras i Upplandsmuseets arkiv.

Fynd: Inga fynd tillvaratogs.

Referenser

Lantmäteriakter

Lantmäteristyrelsens arkiv.

Gamla Uppsala socken

Ekeby

Ägodelning	1705	B22-7:1
------------	------	---------

Fullerö

Ägodelning	1687	B22-A18:118-119
------------	------	-----------------

Storskifte	1763	B22-9:2
------------	------	---------

Laga skifte	1842	B22-9:5
-------------	------	---------

Lantmäterimyndigheten, Uppsala län

Gamla Uppsala socken

Ekeby

Laga skifte	1846	03-GAM-125
-------------	------	------------

Litteratur

- Appelgren, Katarina & Nelson, Mats. 2012. Spår av järnålder och tidig medeltid i Fullerö. Arkeologisk förundersökning. Riksantikvarieämbetet. UV Rapport 2012:112.
- Björck, Niclas. & Appelgren, Katarina. 2006. Boplats och gravar från äldre järnålder i Fyrisåns dalgång. Väg E4. Riksantikvarieämbetet, UV GAL, Rapport 2005:5.
- Göthberg, Hans. 2000. Bebyggelse i förändring. Uppland från slutet av yngre bronsålder till tidig medeltid. OPIA 25. Uppsala.
- Göthberg, Hans. 2007. Mer än bara hus och gårdar. I: Göthberg, Hans (red.). Hus och bebyggelse i Uppland. Delar av förhistoriska sammanhang. Volym 3. Arkeologi E4 Uppland – studier. Riksantikvarieämbetet UV GAL, Societas Archaeologica Upsaliensis, Upplandsmuseet. Uppsala.
- Göthberg, Hans. 2018. Ekeby och Fullerö skog. Arkeologisk utredning etapp 1. Upplandsmuseets rapporter 2018:13. Uppsala.
- Hjärthner-Holdar, Eva. 1991. Fornlämningar och förhistorisk bebyggelse. I: Storstretabygden. Forn tid-nutid. Uppsala.
- Holm, Jenny. 1996. Gravarna, boplats och odlingsytorna. Från senneolitikum till folkvandringstid. Arkeologisk undersökning. Lyckeboområdet, Storstreta, Uppland. Riksantikvarieämbetet. UV Uppsala Rapport.
- Karlenby, Leif. 1993. Ett tvärsnitt genom Gamla Uppsala socken. Arkeologiska undersökningar inför gång och cykelvägen mellan Gamla Uppsala och Storstreta. Riksantikvarieämbetet och Statens Historiska Museer Rapport UV 1993:3. Stockholm.
- Lindkvist, Ann & Svenman, Emelie. 2018. 3000 år under Fullerö huvudgata – boplats, lertäkt och festplats. Arkeologisk förundersökning och undersökning. SAU rapport 2018:7.
- Onsten-Molander, Anna & Wikborg, Jonas. 2006. Trekanten och Björkgården. Boplatslämningar från brons- och järnålder vid Fullerö. Undersökningar för E4. SAU Skrifter 13. Uppsala.
- Schütz, Berit & Göthberg, Hans. 2007. Förhistoriska boplatser och historisk bytomt vid Fullerö-Storstreta. Upplandsmuseet rapport 2007:06. Uppsala.

Fornsök. FMIS. Riksantikvarieämbetets digitala fornlämningsregister.

Bilagor

Bilaga 1 – Lista över arkeologiska objekt

Id	Typ	Längd (m)	Bredd (m)	Beskrivning	Schakt	Objekt
239	Lager	7,0	6,5	Brun siltig lera, spridd kol, skärvsten	233, 259	13a
243	Nedgrävning	1,0	0,7	Brun sandig lera, inslag av kol, skärvsten	233	13a
251	Stolphål	0,35	0,25	Brun lerig silt, inslag av kol	233	13a
273	Stolphål	0,45	0,35	Brun lera, inslag av kol	267	13a
295	Nedgrävning	0,85	0,25	Brun lera, kolstänk, skärvstensgrus	290	13a
301	Stolphål	0,2	0,2	Brun lera, kolstänk	290	13a
307	Stolphål	0,5	0,35	Brun lera, kolinslag	290	13a
357	Stolphål	0,15	0,15	Brun lera, inslag av kol	340	13b
364	Stolphål	0,25	0,05	Mörk siltig lera	358	13b
368	Stolphål	0,25	0,25	Siltig lera, enstaka stenar	358	13b
375	Stolphål	0,2	0,2	Brun siltig lera	340	13b
386	Ränna	0,95	0,25	Brun siltig lera, rikligt med skärvsten, inslag av kol	380	14
403	Härd	0,9	0,25	Kol/sot, rödbränd lera	392	14
407	Nedgrävning	1,0	0,9	Lera, kolinslag, småsten	392	14
419	Stolphål	0,4	0,4	Siltig lera, träkol, stenskonning av 0,1-0,15 m st stenar, små fragment av obrända ben	392	14
438	Stolphål	0,35	0,3	Lera, kolinslag, skärvsten	427	14
445	Härd	0,45	0,45	Kol/sot	427	14
453	Nedgrävning	0,95	0,6	Siltig lera, kolinslag, rikligt med stenar 0,1-0,25 m st	427	14
462	Stolphål	0,75	0,6	Siltig lera, träkol, stenar 0,1-0,15 m st	427	14
472	Stolphål	0,5	0,45	Lera, kolinslag, skoning av 0,1-0,15 m st stenar	427	14
481	Kokgrop	0,7	0,6	Lera, rikligt med kol, skärvstenar	427	14
492	Stolphål	0,45	0,35	Siltig lera, skoning av 0,1 m st stenar	427	14
527	Härd	0,25	0,25	Kol/sot	521	14
536	Stolphål	0,35	0,3	Siltig lera, stenar	521	14
547	Stolphål	0,45	0,35	Siltig lera, stenar	521	14
561	Nedgrävning	0,95	0,15	Siltig lera, stenar	521	14
570	Nedgrävning	1,0	0,85	Siltig lera, stenar	521	14
664	Dike	23	1,5	0,2 m djup	–	20
668	Körväg	45	2	Sentida	–	20

Id	Typ	Längd (m)	Bredd (m)	Beskrivning	Schakt	Objekt
680	Kolfläck	0,8	0,4	Kol/sot. Sentida?	510	21
760	Stensättning	7	5	Oregelbunden form, välvd, 0,6 m hög. Mittblock 0,8x0,8 m st, 0,4 m högt. Kantkedja av 0,5 m stora och 0,2 m höga stenar mot väster. Stenpackning av 0,1-0,2 m st rundade och skarpkantade stenar i myllblandad sand.	–	30
818	Härd	0,7	0,7	Skärvig och skörbränd sten, mörkgrå sandig silt, enstaka kolinslag.	817	25
848	Körväg	50	3	Sentida	–	16
1010	Röse	7,5	4,5	Oregelbunden form, 1,0 m hög. Mittblock 2,6x1,8 m, 1,5 m högt. Stenpackning av 0,1-0,4 m st rundade stenar, merparten 0,2-0,3 m st. Ingen fyllning av mylla.	–	5
1144	Stensättning?	2,2	1,6	Oregelbunden form, 0,3 m hög. Skarpkantade stenar 0,5-0,7 m st, 0,2 m höga. Under dessa skymtar rundade stenar.	–	5
1206	Dike	32	1,0	0,2 m djupt	–	27
1210	Dike	28	0,5	0,1 m djupt	–	27
1250	Stensättning	7,5	6,5	Kantkedja av 0,5-0,8 m st stenar. I söder ett block 1,0 m st. Få stenar innanför kantkedja	–	7
1290	Stensättning	4	3,5	Övertorvad 0,3 m hög. Kantkedja av 0,4-0,8 m st stenar. Stenpackning av 0,4-0,8 m st stenar.	–	7
1308	Stolphål	0,2	0,2	Lera, kolinslag	1295	15a
1317	Nedgrävning	0,9	0,75	Siltig lera, några småstenar -0,05 m st, kolinslag	1295	15a
1387	Nedgrävning	2,6	1,5	Sandig lera, kring block. Spikar. Sentida	1376	15
1420	Stolphål	0,3	0,3	Lera, 2 stenar 0,05-0,1 m st.	1414	15b
1427	Stolphål	0,35	0,35	Lera, några stenar -0,05 m st.	1414	15b
1449	Nedgrävning	2,0	0,65	Lera, stenar. Stenlyft. Sentida	1443	15a
1456	Nedgrävning	0,75	0,65	Lera, enstaka skärvstenar, kolinslag	1443	15a

Bilaga 2 – Lista över schakt

Id	Längd (m)	Yta (m²)	Djup i m	Objekt
200	26	39	0,4	13
214	30	45	0,3	13
220	38	57	0,4	13
233	24	36	0,4	13
259	4	6	0,4	13
267	17	26	0,3	13
290	12	18	0,3	13
314	16	15	0,3	13
329	9	13	0,3	13
333	22	33	0,3	13
340	64	96	0,4	13
358	30	44	0,4	13
380	34	51	0,4	14
392	52	78	0,4	14
427	27	41	0,4	14
510	3	4	0,1	21
514	5	7	0,1	21
518	7	10	0,1	21
521	18	27	0,3	14
587	3	5	0,1	22
591	7	12	0,1	22
614	5	7	0,1	22
618	5	8	0,1	22
623	3	4	0,1	21
627	3	4	0,1	21
631	4	6	0,1	19
634	3	5	0,1	19
638	4	6	0,1	19
641	4	7	0,15	20
646	7	11	0,15	20
650	4	6	0,15	20
654	4	7	0,15	20
660	4	7	0,1	20
672	4	7	0,15	20
676	7	10	0,1	20
689	6	10	0,1	17

Id	Längd (m)	Yta (m²)	Djup i m	Objekt
693	4	7	0,1	17
696	6	10	0,2	17
699	5	7	0,1	18
706	3	5	0,1	18
707	5	7	0,1	23
711	4	6	0,1	23
715	6	9	0,1	23
719	3	5	0,1	23
723	7	11	0,15	23
728	10	14	0,1	23
734	6	9	0,1	23
738	7	11	0,1	23
742	8	12	0,15	23
749	5	7	0,1	23
753	12	17	0,15	23
795	23	35	0,1	23
803	1	1	0,15	26
804	1	1	0,15	26
805	1	1	0,10	25
809	1	1	0,2	25
813	1	1	0,15	25
817*	1	1	0,15	25
820	1	1	0,15	25
821	1	1	0,2	25
825	1	1	0,25	16
829	1	1	0,2	16
833	1	1	0,2	16
836	1	1	0,25	16
840	1	1	0,25	16
844	1	1	0,25	16
998	4	6	0,2	24
1002	4	6	0,1	24
1006	3	5	0,3	24
1155	8	13	0,3	27
1158	5	8	0,3	27
1161	5	7	0,3	27
1164	3	5	0,2	27
1167	3	4	0,3	27
1170	5	7	0,3	27

Id	Längd (m)	Yta (m²)	Djup i m	Objekt
1173	9	13	0,2	27
1177	7	10	0,2	27
1183	3	5	0,3	27
1186	9	13	0,2	27
1190	5	7	0,2	27
1195	7	10	0,2	27
1199	4	6	0,2	27
1202	11	16	0,2	27
1216	5	7	0,2	27
1220	4	6	0,2	27
1295	36	53	0,4	15
1356	22	33	0,4	15
1371	13	20	0,4	15
1376	12	19	0,3	15
1406	7	10	0,3	15
1410	20	31	0,4	15
1414	20	31	0,3	15
1435	20	31	0,4	15
1439	14	22	0,4	15
1443	20	29	0,3	15
1464	12	16	0,3	15
1470	10	15	0,3	15
200016	4	6	0,1	18
200041	27	41	0,4	15